EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 4.7.2007
KOM(2007) 372 slutlig

2007/0138 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och om ändring av vissa förordningar

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2007) 893}
{SEK(2007) 894}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Europeiska unionen är världens största producent, konsument, exportör och importör av vin. Under 2006 stod den samlade vinproduktionen i de 27 medlemsstaterna för 5 % av det sammanlagda värdet av EU:s jordbruksproduktion. Det är allmänt erkänt världen över att EU producerar kvalitetsvin. EU:s vinsektor är av mycket stor ekonomisk betydelse, särskilt i termer av sysselsättning och exportinkomster.

Vinkonsumtionen i EU har kontinuerligt minskat under de senaste decennierna och trots att exporten nyligen ökade litet har andelen vin som exporteras från gemenskapen inte alls ökat på samma sätt som importen. Trycket på producentpriserna och på producenternas inkomster har ökat på grund av den tilltagande obalansen mellan tillgång och efterfrågan och på grund av de allt större utmaningar som vinsektorn står inför, både på den inhemska EU-marknaden och på den internationella marknaden. Trots detta är många vinproducenter redan konkurrenskraftiga och många andra kan bli det.

Som kommissionen anger i sitt meddelande med titeln *Mot en hållbar vinsektor inom EU* av den 22 juni 2006[1] anser kommissionen att det krävs en genomgripande reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin för att ersätta de kostnadsineffektiva politiska styrmedlen med en mer hållbar och koherent rättslig ram. Syftet är att använda de befintliga budgetmedlen på ett bättre sätt. Budgeten är på cirka 1,3 miljarder euro och det motsvarar cirka 3 % av den samlade budgeten för jordbruket.

Den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden för vin inrättades genom förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999. Om föreliggande förslag antas kommer den nuvarande lagstiftningen att upphöra att gälla. Föreliggande förslag till förordning bygger också på fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och 37 och om förordningen antas kommer den att träda ikraft den 1 augusti 2008 och den avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Många av de åtgärder som finansieras enligt föreliggande förslag kommer emellertid att ge medlemsstaterna möjlighet att i enlighet med subsidiaritetsprincipen ta itu med specifika problem i deras vinodlingsområden.

I enlighet med kommissionens åtagande om att förbättra lagstiftningen åtföljs förordningen av en aktuell analys av de problem av teknisk, ekonomisk, miljömässig och social art som hänger samman med den gemensamma organisationen av marknaden och av de effekter, fördelar och nackdelar som den föreslagna förordningen förväntas få för dessa. I förslaget till förordning tas också hänsyn till resultaten av de diskussioner som förts med aktörer på området och med nationella myndigheter, samt de diskussioner som förts inom gemenskapens institutioner.

Detta förslag till förordning är ett led i de reformer av den gemensamma jordbrukspolitikens alla stora sektorer, utom vin, som genomfördes under 2003 när det gäller jordbruksgrödor och djurhållning[2], 2004 när det gäller olivolja, tobak och

---

1 KOM(2006) 319 slutig.

2 Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L270, 21.10.2003, s. 1).

bomull[3] och 2006 när det gäller socker[4]; dessutom lades ett förslag om reform av sektorn för frukt och grönsaker i januari 2007. Hänsyn tas också till gemenskapens strategi för hållbar utveckling som man enades om vid Europeiska rådets möte i Göteborg, strategin för ökad konkurrenskraft inom ramen för nystarten för Lissabonstrategin och kommissionens strategi för enklare och bättre lagstiftning i den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Extern experthjälp**

För att förbereda inför reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin finansierade kommissionen en efterhandsutvärdering av denna, vilken genomfördes av en grupp experter från universitet inom EU. Utvärderingen offentliggjordes i november 2004 och finns tillgänglig på kommissionens webbplats[5].

Dessutom lämnade kommissionen i samband med att man tog fram prognosen för utvecklingen på vinmarknaden på medellång sikt in uppgifter om de antaganden, metoder och resultat som användes för prognosen till en grupp av experter på vinekonomi från universitet i Frankrike, Spanien, Italien och Tyskland.

- **Vinseminarium**

För att ge aktörerna på området tillfälle att uttrycka åsikter och lämna förslag om den nuvarande situationen och om vinsektorns framtid hölls ett seminarium med titeln *Utmaningar och möjligheter för europeiskt vin* den 16 februari 2006. Drygt ett hundratal företrädare för ett brett urval av berörda parter[6] medverkade i seminariet.

- **Kommissionens meddelande och konsekvensanalys**

På grundval av de första resultaten av den pågående diskussionen antog kommissionen i juni 2006 ett meddelande till rådet och Europaparlamentet i vilket kommissionen föreslog fyra möjliga alternativ till reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin. I meddelandet uppmanade kommissionen alla berörda parter att delta i en öppen debatt om den framtida gemensamma organisationen av marknaden för vin och angav att ett förslag till reform kommer att tas fram på grundval av debatten.

Kommissionen presenterade fyra förslag för hur den gemensamma organisationen av marknaden skulle kunna reformeras utifrån den situation som råder inom sektorn nu och på grundval av de politiska mål som skall uppnås. Tre av förslagen, dvs. att bibehålla status quo, att reformera den gemensamma organisationen av marknaden för vin på samma sätt som den gemensamma jordbrukspolitiken eller att avreglera vinmarknaden helt, är inga lämpliga lösningar på vinsektorns problem och motsvarar inte heller sektorns specifika behov.

---

3 Rådets förordning (EG) nr 864/2004 (EUT L 161, 30.4.2004, s. 1).
4 Rådets förordning (EG) nr 318/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 1).
5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm
6 Slutsatserna från seminariet finns tillgängliga på följande webbplats: http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

Kommissionen har gjort den konsekvensanalys som var planerad enligt arbetsprogrammet och rapporten finns tillgänglig på kommissionens webbplats[7].

- **Europeiska unionens institutioner**

Mellan juli och oktober 2006 pågick en intensiv diskussion i rådet om de aktuella frågorna, särskilt vid de tre rådsmötena som behandlade jordbruk och fiske.

I december 2006 antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén rapporter om de möjligheter till reform av vinsektorn som kommissionen hade föreslagit.

I februari 2007 antog Europaparlamentet ett initiativbetänkande om kommissionens meddelande.

- **Samråd med berörda aktörer**

Kommissionen har hållit ett stort antal möten med berörda aktörer och diskussioner har också ägt rum inom rådgivande gruppen för vin.

Dessutom har kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling sedan februari 2006 besökt många olika vinodlingsområden i Europeiska unionen för att se till att det förs en direkt och konkret dialog med sektorn.

- **De viktigaste frågorna**

De berörda aktörerna har haft tillfälle att framföra sina åsikter under de diskussioner som förts sedan kommissionen antog sitt meddelande. Åsikterna är mångskiftande, men de flesta aktörerna förefaller vara överens om följande:

– Det måste göras en snabb och omfattande reform av sektorn mot bakgrund av kommissionens ekonomiska analys, diagnos av problemen och mål för reformen.

– Hänsyn måste tas till de sociala och ekonomiska riskerna med alltför snabb och alltför omfattande röjning av vinodlingar.

– Det är nödvändigt att snabbt stärka marknadsföringen av vin.

– Hänsyn måste tas till de risker det skulle innebära för kvaliteten om man häver förbuden mot import av druvmust för vinframställning och mot blandning av vin från gemenskapen och vin från tredjeland.

De icke-vinproducerande medlemsstaterna har påpekat att det finns behov av mer kostnadseffektiva och konsumentinriktade åtgärder.

Kommissionen har tagit vederbörlig hänsyn till synpunkterna i föreliggande förslag.

---

7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Målen med reformen**

Följande mål har identifierats för reformen:

– Att stärka EU:s vinproducenters konkurrenskraft, att främja ryktet för kvalitetsvin från EU som världens bästa att återerövra tidigare marknader och att erövra nya marknader inom och utanför EU,

– att skapa en vinpolitik som bygger på tydliga och enkla regler som på ett effektivt sätt skapar balans mellan tillgång och efterfrågan, och

– att skapa en vinpolitik som bevarar de bästa traditionerna i EU:s vinproduktion, förbättrar en rad landsbygdsområdens sociala och miljömässiga förhållanden och tar hänsyn till miljön.

EU:s nya vinpolitik måste också ta hänsyn till samhällets krav på hälso- och konsumentskydd, den måste vara förenlig med WTO:s regler, med den nya den gemensamma organisationen av marknaden för vin, med första och andra pelaren och med budgetplanen.

Det måste slutligen påpekas att detta förslag har utarbetats mot bakgrund av kommissionens förslag om en förordning om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna. Vissa övergripande bestämmelser har aktualiserats, förenklats och strömlinjeformats så att bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för vin i ett senare skede lätt kan inarbetas i den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Med tanke på vinsektorns svårigheter, särdrag och den potential som den besitter och på grundval av den ingående analys som gjorts i konsekvensanalysen anser kommissionen att det är nödvändigt att ha kvar en specifik gemensam organisation av marknaden för vin och att det är nödvändigt att låta denna genomgå en genomgripande reform.

Vad som måste göras är att produktionsstrukturen och lagstiftningen måste anpassas så att man skapar en hållbar och konkurrenskraftig EU-vinsektor med långsiktiga framtidsperspektiv, samtidigt som man ser till att budgetmedlen utnyttjas på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt. Detta innebär att alla ineffektiva marknadsstödsåtgärder, som stöd till destillering av biprodukter, av vin till etanol och destillering för andra syften, samt stöd privat lagring och exportbidrag, stryks omedelbart. Stödet till druvmust, som infördes för att kompensera för att det är dyrare att berika med must än med socker kommer att försvinna i och med att berikning med socker förbjuds. Krisdestilleringen kommer att ersättas av två åtgärder för krishantering, som kommer att finansieras genom nationella anslag till de enskilda medlemsstaterna

En viktig del av reformen kommer att vara att WTO-anpassa den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin. Bland annat kommer de nuvarande handelssnedvridande interventionsåtgärderna (gula boxen) att tas bort och de interna stödåtgärder som kommer att finnas kvar kommer att inriktas på den gröna boxen.

Den föreslagna strategin kommer att genomföras i två etapper: Under den första etappen, som löper från 2008 till 2013 kommer balansen att återställas på marknaden och de aktörer som inte är konkurrenskraftiga kommer att få stöd för att kunna lämna marknaden med värdigheten i behåll. Under perioden kommer nya åtgärder att införas för att förbättra konkurrenskraften och dessutom kommer, under den andra etappen, systemet med planteringsrätter att upphöra från och med den 1 januari 2014.

3.1. Nya, enklare och rakare lagstiftning

Färre begränsningar för producenterna

Systemet med begränsning av planteringsrätter kommer att finnas kvar från 2010 till 2013.

Därefter kommer det, från och med den 1 januari 2014, att vara fritt fram att plantera vin och detta förväntas stärka konkurrenskraften. Tanken är att konkurrenskraftiga vinproducenter skall kunna utöka sin produktion för att erövra gamla och nya marknader i och utanför EU. Det kommer emellertid att vara möjligt att begränsa antalet hektar och undvika överproduktion tack vare den nya situationen på marknaderna och medlemsstaternas behörighet vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, som fastställandet av de geografiska områdenas utsträckning, maximal avkastning och andra närmare bestämmelser om produktion, bearbetning och märkning i kombination med det säkerhetsnät som utgjordes av destilleringsåtgärderna. Varje beslut om nyproduktion måste bygga på producentens möjligheter till avsättning för produkterna.

Systemet med olika vinframställningsmetoder kommer att förenklas:

– Ansvaret för godkännande av nya vinframställningsmetoder och ändring av befintliga metoder överförs från rådet till kommissionen, inbegripet ansvaret för det befintliga regelverket, med undantag för bestämmelserna om berikning och syrning.
– Kommissionen ansvarar för att bedöma de vinframställningsmetoder som godkänns av Internationella vinorganisationen och införlivar dem genom en kommissionens förordning.
– Internationellt erkända vinframställningsmetoder godkänns inom EU för produktion av vin för export till länder utanför EU.
– Kravet på en minimihalt av naturlig alkohol i vin avskaffas.

Systemet för klassificering och märkning av vin kommer att göras tydligare, mer sammanhängande och mer marknadsorienterat:

EU:s kvalitetsbegrepp bygger på det geografiska ursprunget (dvs. kvalitetsvin som produceras i en viss region). EU vill bekräfta, anpassa, marknadsföra och främja detta kvalitetsbegrepp i hela världen.

Kvalitetspolitiken kommer att göras tydligare, enklare, öppnare och effektivare genom följande åtgärder:

– Det kommer att skapas en tydlig ram för viner med geografisk beteckning som är förenlig med den övergripande kvalitetspolitiken (rådets förordning (EG) nr 510/2006). Vinerna med geografisk beteckning kommer dessutom att delas upp

på viner med skyddad geografisk beteckning (SGB) och viner med skyddad ursprungsbeteckning (SUB). Ett förfarande för registrering och skydd av de geografiska beteckningarna kommer att införas.

– Förbudet mot överpressning av druvor kommer att finnas kvar för att säkra god vinkvalitet och förbudet kommer att tillämpas i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

– Branschorganisationernas roll kommer att stärkas så att de kan kontrollera och förvalta kvaliteten på det vin som produceras i deras respektive regioner. Kontrollinstrumenten kommer också att stärkas, särskilt när det gäller produktionen av vin av specifika druvsorter.

Kommissionen föreslår att reglerna för märkning förenklas genom att det skapas ett enda regelverk för märkningen som täcker alla kategorier av vin och alla särskilda egenskaper hos de olika kategorierna. Märkningssystemet kommer att anpassas till konsumenternas behov och vara i linje med kvalitetspolitiken. Detta innebär följande:

– Behörigheten på området förs över från rådet till kommissionen.

– Det införs ett enda rättsligt instrument för alla viner genom att reglerna om obligatorisk och frivillig märkning i det övergripande direktivet om märkning, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, anpassas efter vinsektorns behov.

– Märkningsreglerna görs mer flexibla mot bakgrund av WTO:s regler genom att det i märkningen inte längre blir nödvändigt att skilja på viner med eller utan skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, vilket gör det möjligt att ange druvsort och årgång på vin utan ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, förutsatt att kraven på spårbarhet uppfylls.

– Det införs åtgärder för konsumentskydd och för att säkra att konsumenterna får lämplig information, bland annat om en produkts ursprung genom lämpliga regler om märkning avseende spårbarheten.

3.2. Nationella anslag för att göra det möjligt för medlemsstaterna att förbättra sina respektive situationer

Enligt finansieringsöversikten kommer den sammanlagda budgeten för dessa åtgärder att variera från 623 miljoner euro 2009 till 830 miljoner euro 2015 och framåt.

Av dessa budgetmedel kommer ett nationellt anslag att avsättas för varje vinproducerande medlemsstat och anslagen kommer att beräknas på grundval av tre objektiva kriterier, dvs. andelar i ett område, produktion och historiska utgifter, där andelar i ett område står för en fjärdedel, produktion står för en fjärdedel och historiska utgifter står för hälften, utom marknadsföring som kommer att vara hälften anslaget för andelar i ett område och hälften av anslaget för produktion.

Medlemsstaterna kan använda sina anslag för att finansiera valfria åtgärder ur ett åtgärdspaket som bland annat omfattar följande:

– Nytt stöd för marknadsföring i länder utanför EU.

– Åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar.

– Nytt stöd till grön skörd.

– Nya krishanteringsåtgärder, bland annat i form av försäkringar mot naturkatastrofer och stöd för att skapa en sektorsspecifik gemensam fond.

För att motverka snedvridning av konkurrensen kommer användningen av de nationella anslagen att regleras genom vissa gemensamma regler (även tvärvillkor för miljöskydd) och dessutom måste de nationella programmen godkännas av kommissionen innan de kan genomföras.

3.3. En mer hållbar sektor genom fler åtgärder för landsbygdsutveckling

Många av de åtgärder som ingår i förordningen om landsbygdsutveckling[8] och som införlivats med medlemsstaternas program skulle kunna vara av intresse för vinsektorn då de skulle kunna både stimulera och främja vinodlarna, bearbetningsföretagen och handlarna inom sektorn. Detta gäller bland annat följande åtgärder:

– Startstöd för unga jordbrukare och investeringar i teknisk utrustning och bättre avsättningsmöjligheter.

– Yrkesutbildning.

– Informations- och marknadsföringsstöd till producentorganisationer som deltar i kvalitetssystem.

– Stöd till miljöåtgärder inom jordbruket för att täcka extra kostnader och inkomstbortfall som uppstår på grund av åtgärder för att skapa och bevara vinodlingslandskap och kulturlandskap.

– Eventuell förtidspension för jordbrukare som beslutar sig att definitivt upphöra med yrkesmässig lantbruksverksamhet för att överlåta företaget till andra jordbrukare.

Förbudet mot berikning med socker kommer att tvinga de vinproducenter som traditionellt har använt metoden att göra investeringar för att anpassa till berikning med druvmust. Medlemsstaterna kommer, inom ramen för landsbygdsutvecklingen, att kunna bevilja investeringsstöd till de vinproducenterna.

Då programplaneringen för landsbygdsutveckling redan är i gång för perioden 2007-2013, och för att stimulera till dessa åtgärder, bör medel överföras från budgetrubriken för marknadsstöd och direktstöd till budgetrubriken för landsbygdsutveckling. Medlen bör öronmärkas för de vinproducerande regionerna på samma sätt som gjordes inom socker- och tobakssektorerna.

Andelen medel som överförs kommer att variera från 100 miljoner euro under 2009 till 400 miljoner euro under 2014 och framåt. Eftersom programmen för landsbygdsutveckling redan har antagits kommer medlemsstaterna att ges möjlighet att anpassa dem så att de kan påverka den framtida ekonomiska utvecklingen inom vinsektorn och dess aktörer och bidra till att bevara miljön i de vinproducerande regionerna.

---

[8] Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

3.4. Bättre information om EU-viner till konsumenterna

Många aktörer inom sektorn, bland annat de som deltog i seminariet den 16 februari 2006, har utryckt att det finns behov av att diskutera hur vin marknadsförs och saluförs. Kommissionen har för avsikt att föra en ansvarstagande marknadsförings- och informationspolitik. Alla möjligheter som det nuvarande regelverket ger bör utnyttjas och det bör även skapas nya möjligheter för följande åtgärder:

– Ambitiösa marknadsföringsprojekt utanför EU som genomförs med hjälp av de nationella anslagen, som ges en ambitiös och öronmärkt budget på 120 miljoner euro, dvs. cirka 9 % av den budget som avsatts för sektorn. Åtgärderna kommer att samfinansieras till 50 % via gemenskapens budget.

– Bättre marknadsföringsprojekt som finansieras med anslag för landsbygdsutveckling till förmån för producentorganisationer som deltar i kvalitetssystem.

– Nya informationskampanjer inom EU om vikten av att hålla sig till en måttlig alkoholkonsumtion, vilka kommer att finansieras via den övergripande rättsliga ramen för marknadsföring med en högre samfinansieringsgrad (60 %). Den befintliga informationskampanjen om EU:s geografiska beteckningar kommer också att stärkas. Rådets förordning (EG) nr 2826/2000 kommer därför att ändras och större anslag kommer att ställas till förfogande.

3.5. Miljöskydd

I samband med produktionen och marknadsföringen av vin skall hänsyn tas till alla miljöaspekter, från det att vinet odlas till det att det bearbetas. Kommissionen har för avsikt att se till att reformen av vinsektorn för med sig ett förbättrat miljöskydd inom vinodling och vinproduktion, särskilt vad gäller jorderosion och föroreningar, användningen av växtskydd och avfallshantering.

För att uppnå detta föreslår kommissionen följande:

– I och med att alla vinarelaer kommer att omfattas av systemet för samlat gårdsstöd kommer tvärvillkoren att bli obligatoriska för fler och fler producenter.

– I och med att röjda vinarealer automatiskt kommer att omfattas av systemet för samlat gårdsstöd kommer tvärvillkoren att bli obligatoriska i de områdena.

– Vissa minimimiljökrav kommer att kopplas till röjningsbidraget för att motverka skövling och samma miljökrav kommer också att kopplas till de åtgärder för omstrukturering och grön skörd som finansieras via de nationella anslagen.

– En skälig miniminivå av miljöskydd kommer att säkras inom vinframställningen.

– Det bör avsättas mer medel till programmen för landsbygdsutveckling, exempelvis inom axel 2, för åtgärder till förmån för miljön och landsbygden.

3.6. Alternativ för mindre konkurrenskraftiga producenter

Även om många producenter redan är konkurrenskraftiga eller kan öka sin konkurrenskraft tack vare de nya åtgärder som ingår i reformen befinner sig vissa

producenter i en svår situation. Deras verksamhet går redan med förlust och det kommer att bli svårt för dem att undvika konkurs när marknaden blir mer och mer konkurrensutsatt. Det är därför nödvändigt att det finns en ordning för slutlig nedläggning av vinodlingar som gör att de producenterna kan lämna sektorn med värdigheten i behåll.

Vinodlarna bör själva få välja om de vill lägga ned sina odlingar eller inte. För att undvika sociala och miljörelaterade problem kommer medlemsstaterna att ha rätt att begränsa röjningen av vinodlingar i bergsområden, på branta sluttningar och i regioner där särskilda miljöhänsyn måste iakttas och medlemsstaterna får också sätta stopp för röjningen om den sammanlagda röjda arealen är större än 10 % av den totala vinarealen.

Röjningsbidraget kommer att höjas och kommer att ligga på en attraktiv nivå. För att säkra att odlarna deltar från det första året bör bidraget sjunka gradvis under den tid som planteringsbegränsningarna finns kvar. Med den budget som avsatts är det möjligt att röja bortåt 200 000 hektar vinarealer inom EU under en femårsperiod. Detta motsvarar det strukturella överskott som skall bort med tanke på handelsutvecklingen och den balansering av marknaden som förväntas bli resultatet av de föreslagna åtgärderna, särskilt förbudet mot berikning med socker, marknadsföringsåtgärderna, gröna skördar och stödet till landsbygdsutveckling.

De före detta vinodlingsarealerna kommer så snart de har lagts ned slutligt att räknas som stödberättigande inom ramen för det samlade gårdsstödet och beviljas genomsnittliga regionala frikopplade direktstöd.

3.7. Handel med tredjeland

Då förhandlingarna inom WTO inte är avslutade ännu och resultaten av dessa fortfarande är okända berör detta reformförslag inte den nuvarande rättsliga ramen för utrikeshandeln, utom vad gäller exportbidragen.

Exportbidragens betydelse för vinsektorn har analyserats och det har visat sig att deras ekonomiska betydelse har minskat väsentligt. Bidragsexporten utgör faktiskt mindre än 15 % av den sammanlagda exportvolymen. Exportbidragens värde står för 3,4 % av de exportbidragsberättigande produkternas värde. Det har därför konstaterats att medlen kan användas bättre, bland annat för marknadsföring, och det föreslås därför att exportbidragen skall tas bort.

3.8. Bättre överensstämmelse med den gemensamma jordbrukspolitiken, förenkling och överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen

Det faktum att alla vinarelaer kommer att omfattas av systemet för samlat gårdsstöd är ett avgörande steg och syftet är att ge vinproducenterna flexibla förutsättningar och se till att får samma status som andra jordbrukare. Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 kommer därför att ändras.

Förslaget innebär enklare lagstiftning, enklare administrativa förfaranden för myndigheterna (på regional, nationell och EU-nivå) och enklare administrativa förfaranden för de privata aktörerna. Bland de stora förenklingar som den föreslagna reformen ger finns bland annat strykningen av marknadsåtgärderna och av planteringsrätterna från och med 2014. Det är också lämpligt att slå ett slag för förenkling av följedokumenten och elektronisk överföring av dessa.

Oberoende av de borttagna planteringsbegränsningarna måste de ekonomiska aktörerna och medlemsstaterna följa den befintliga gemenskapslagstiftningen angående så kallade otillåtna och olagliga vinodlingar. För att den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall fungera är det nödvändigt att reglerna följs. Om de berörda aktörerna inte följer reglerna kommer kommissionen (även i framtiden) att vidta lämpliga åtgärder inom ramen för förfarandet för avslutande av räkenskaperna och vid behov inleda överträdelseförfaranden enligt artikel 226 i fördraget.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den föreslagna reformen kommer inte att innebära några kostnader utöver sektorns nuvarande budget på 1,3 miljarder euro. Budgeten kommer att användas till följande:

– Till de nationella anslagen inom den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin, vilka bland annat kommer att inriktas på marknadsföring i tredjeland och på röjning av vinarealer.

– Till övergången till åtgärder för landsbygdsutveckling till förmån för de vinproducerande regionerna.

– Till övergången till systemet med samlat gårdsstöd för nedlagda vinarealer.

Ändringarna och innovationerna i systemet förväntas leda till att budgeten utnyttjas mer effektivt.

Dessutom kommer budgeten för informationsåtgärder på den inre marknaden om vin med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och om måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion att ökas med 3 miljoner euro.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I INLEDANDE BESTÄMMELSER 23
AVDELNING II STÖDÅTGÄRDER 24
Kapitel I Stödprogram 24
Avsnitt 1 Inledande bestämmelser 24
Avsnitt 2 Stödprogram 24
Avsnitt 3 Särskilda stödåtgärder 26
Avsnitt 4 Allmänna bestämmelser 29
Kapitel II Finansiell överföring 30
AVDELNING III REGLERINGSÅTGÄRDER 31
Kapitel I Allmänna bestämmelser 31
Kapitel II Oenologiska metoder och restriktioner 32
Kapitel III Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar 34
Avsnitt 1 Tillämpningsområde och definitioner 34
Avsnitt 2 Ansökan om skydd 35
Avsnitt 3 Förfarande för att bevilja skydd 37
Avsnitt 4 Särskilda fall 39
Avsnitt 5 Skydd och kontroll 40
Avsnitt 6 Allmänna bestämmelser 43
Kapitel IV Märkning 44
Kapitel V Producenter och branschorganisationer 46
AVDELNING IV HANDEL MED TREDJELÄNDER 49
Kapitel I Gemensamma bestämmelser 49
Kapitel II Import- och exportlicenser 50
Kapitel III Skyddsåtgärder 52
Kapitel IV Bestämmelser vid import 54
AVDELNING V PPRODUKTIONSKAPACITET 55
Kapitel I Olagliga planteringar 55
Kapitel II Övergångssystem för planteringsrätter 57
Kapitel III Systemet med röjning 61
AVDELNING VI ALLMÄNNA BESTÄMMELSER 64
AVDELNING VII ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER 67
Kapitel I Ändringar 67
Kapitel II Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser 70

2007/0138 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och om ändring av vissa förordningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Det nuvarande systemet för vinsektorn inrättades genom rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin[9].

(2) Vinkonsumtionen i gemenskapen har stadigt minskat och sedan 1996 har mängden vin som exporteras från gemenskapen ökat i mycket långsammare takt än importen. Detta har lett till försämrad jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och därmed ökat trycket på producenternas priser och inkomster.

(3) Inte alla de instrument som för närvarande ingår i förordning (EG) nr 1493/1999 har visat sig vara effektiva för att styra sektorn mot en konkurrenskraftig och hållbar utveckling. Marknadsmekanismer såsom krisdestillation har visat sig vara kostnadsineffektiva eftersom de har påskyndat strukturella överskott utan att ställa krav på konkurrenskraftiga strukturer. Dessutom har några av de befintliga regleringsåtgärderna begränsat konkurrenskraftiga producenters verksamhet på ett orimligt sätt.

(4) Det nuvarande regelverket verkar med andra ord inte göra det möjligt att på ett hållbart sätt uppnå målen i artikel 33 i fördraget, särskilt inte när det gäller att stabilisera vinmarknaden och tillförsäkra den berörda jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard.

(5) Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör det därför göras en genomgripande ändring av gemenskapsordningen för vinsektorn för att kunna uppnå följande mål: förbättra konkurrenskraften hos gemenskapens vinproducenter, stärka anseendet för

---

[9] EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

gemenskapens kvalitetsvin som världens bästa, återta gamla marknader och vinna nya i gemenskapen och resten av världen, skapa en vinordning som fungerar med klara, enkla och effektiva regler som skapar jämvikt mellan tillgång och efterfrågan, skapa en vinordning som bevarar de bästa traditionerna i gemenskapens vinproduktion, stärker det sociala nätet i många landsbygdsområden och säkerställer att all produktion värnar om miljön. Förordning (EG) nr 1493/1999 bör därför upphöra att gälla och ersättas med denna nya förordning.

(6) Denna förordning har föregåtts av en utvärderings- och samrådsprocess för att bättre identifiera och tillmötesgå vinsektorns behov. En externt framtagen utvärderingsrapport offentliggjordes i november 2004. För att ge berörda parter möjlighet att lämna sina synpunkter arrangerade kommissionen ett seminarium den 16 februari 2006. Den 22 juni 2006 offentliggjordes kommissionens meddelande *Mot en hållbar vinsektor inom EU*[10] tillsammans med en konsekvensanalys, i vilken det räknades upp ett antal möjligheter till reform av sektorn.

(7) Diskussionen fördes i rådet från juli till november 2006. I december 2006 antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén rapporter om de möjligheter till reform av vinsektorn som föreslogs i kommissionens meddelande. Den 15 februari 2007 antog Europaparlamentet sitt initiativbetänkande om meddelandet, vari det redovisades slutsatser som har beaktats i denna förordning.

(8) Rådets förordning [*number, full title and publication references to be inserted if known before the adoption of this Regulation*] om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna (”en samlad gemensam organisation av marknaden”) bör i sin slutliga utformning även täcka vinsektorn. Den samlade gemensamma organisationen av marknaden innehåller bestämmelser av övergripande karaktär, bland annat när det gäller handel med tredjeland, konkurrensregler, kontroller och påföljder och informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna. För att det skall vara så enkelt som möjligt i framtiden att införliva bestämmelserna av övergripande karaktär i den samlade gemensamma organisationen av marknaden bör bestämmelserna i den här förordningen i så stor utsträckning som möjligt stämma överens med de bestämmelserna.

(9) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder som kan stärka konkurrenskraftiga strukturer. Dessa stödåtgärder bör fastställas och finansieras av gemenskapen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna att välja rätt kombination för att täcka behoven inom deras respektive områden, varvid man eventuellt måste ta hänsyn till särskilda lokala förhållanden, och att integrera dem i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.

(10) Fördelningen av de finansiella medlen för de nationella stödprogrammen mellan medlemsstaterna bör grunda sig på den historiska andelen av budgeten för vinsektorn som huvudkriterium och på den areal som planterats med vinstockar samt på den tidigare produktionen.

(11) En viktig åtgärd i sådana program bör vara främjandet av konsumtion och avsättning av gemenskapsvin i tredjeland och för denna åtgärd bör det avsättas ett visst belopp i budgeten. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även

---

[10] KOM(2006) 319 slutlig.

fortsättningsvis omfattas på grund av deras positiva strukturella verkningar på sektorn. Förebyggande instrument såsom skördeförsäkring, gemensamma fonder och grön skörd bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen för att uppmuntra en ansvarsfull hantering av krissituationer.

(12) Gemenskapens finansiering av de stödberättigande åtgärderna bör i den mån det är praktiskt möjligt vara villkorad av att de berörda producenterna följer vissa gällande miljöbestämmelser. Om överträdelser konstateras bör betalningarna minskas i motsvarande grad.

(13) Det bör också lämnas stöd till sektorn i form av strukturåtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)[11]

(14) Följande åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005 bör vara av intresse för vinsektorn: startstöd för unga jordbrukare och investeringar i teknisk utrustning och bättre avsättningsmöjligheter, yrkesutbildning, informations- och saluföringsstöd till producentorganisationer som deltar i kvalitetssystem, stöd till miljövänligt jordbruk, förtidspension som beviljas jordbrukare som beslutar sig att definitivt upphöra med yrkesmässig jordbruksverksamhet och överlåta företaget till andra jordbrukare.

(15) För att öka de finansiella medel som finns tillgängliga genom förordning (EG) nr 1698/2005 bör det gradvis överföras medel till den förordningens budget.

(16) Vissa regleringsåtgärder bör användas inom vinsektorn, i synnerhet av hälso- och kvalitetsskäl men också av hänsyn till konsumenternas förväntningar.

(17) Medlemsstaterna bör fortsatt ha ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning på deras respektive territorier. Vissa druvsorter bör inte omfattas.

(18) Vissa produkter som omfattas av denna förordning bör saluföras i gemenskapen i överensstämmelse med en särskild klassificering av vinprodukter och med motsvarande specifikationer.

(19) Produkter som omfattas av denna förordning bör framställas i enlighet med vissa regler för oenologiska metoder och restriktioner som ser till att hälsoaspekter och konsumenternas förväntningar på kvalitet och produktionsmetoder tillmötesgås. Av flexibilitetsskäl bör kommissionen ha ansvaret för att uppdatera de berörda metoderna och godkänna nya metoder, utom på politiskt känsliga områden som berikning och syrning, där rådet även fortsättningsvis bör ha ansvaret för ändringar.

(20) En ökning av alkoholhalten i vin bör omfattas av vissa begränsningar och bör i sådana fall ske genom tillsättning av koncentrerad och rektifierad druvmust till vin. Det bör inte längre vara tillåtet att tillsätta sackaros till vin.

(21) Med hänsyn till den dåliga kvaliteten hos vin som framställs genom överpressning bör denna metod förbjudas.

---

[11] EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2012/2006 (EUT L 384, 29.12.2006, s. 8).

(22) För att uppfylla de internationella standarder som ställts upp på detta område bör kommissionen rent allmänt basera sig på de oenologiska metoder som har godkänts av Internationella vinorganisationen (OIV). Dessa standarder bör även gälla för gemenskapsvin som skall exporteras, även om strängare bestämmelser gäller i gemenskapen, så att det inte ställs hinder i vägen för gemenskapens producenter på utländska marknader.

(23) Blandning (”coupage”) av ett vin från tredjeland med ett vin från gemenskapen och blandning av viner från tredjeland är fortsatt förbjudet i gemenskapen. På samma sätt får vissa typer av druvmust, druvsaft och färska druvor från tredjeland inte användas för framställning av vin eller som tillsats till vin på gemenskapens territorium.

(24) Begreppet kvalitetsvin är i gemenskapen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Konsumenterna känner igen sådana viner via skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar även om det nuvarande systemet inte är fullt utvecklat i detta hänseende. För att de berörda produkternas kvalitet skall kunna göras gällande på ett genomblickbart och mer omsorgsfullt sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning gås igenom i överensstämmelse med gemenskapens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel[12].

(25) För att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin som beskrivs med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning bör medlemsstaterna kunna tillåtas att tilllämpa strängare bestämmelser i det avseendet.

(26) För att bli skyddade i gemenskapen bör ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar erkännas och registreras på gemenskapsnivå. För att säkerställa att respektive namn uppfyller kraven i denna förordning bör ansökningarna granskas av den berörda medlemsstatens nationella myndigheter, varvid vissa gemensamma minimikriterier, såsom ett nationellt invändningsförfarande, skall vara uppfyllda. Därefter bör kommissionen granska dessa beslut för att förvissa sig om att ansökningarna uppfyller kraven i denna förordning och att de hanteras på samma sätt i alla medlemsstaterna.

(27) Skydd bör beviljas för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.

(28) Registreringsförfarandet bör ge varje fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.

(29) Registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som obehörigt drar fördel av det anseende som den produkt som uppfyller kraven har. För att främja sunda konkurrensvillkor och inte vilseleda konsumenterna bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.

---

[12] EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006.

(30) Det bör finnas förfaranden som gör det möjligt att ändra produktspecifikationen efter det att skydd har beviljats, och att återkalla ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen, särskilt om produkten inte längre överensstämmer med den produktspecifikation som låg till grund för skyddet.

(31) De geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar som åtnjuter skydd inom gemenskapen bör vara föremål för kontroller, om möjligt i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd[13], samt ett kontrollsystem för att se till att kraven i produktspecifikationen för de berörda vinerna uppfylls.

(32) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.

(33) Med hänsyn till rättssäkerheten bör de ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som redan finns i gemenskapen undantas från ny granskning. Berörda medlemsstater bör dock förse kommissionen med den grundläggande information och de rättsakter som ligger till grund för deras erkännande på nationell nivå. Om detta inte sker skall de förlora sin skyddade ursprungsbeteckning eller skyddade geografiska beteckning. Med hänsyn till rättssäkerheten bör möjligheterna att återkalla befintliga ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar vara begränsade.

(34) Det bör inte längre vara möjligt att skydda geografiska namn som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar på nationell nivå.

(35) Beskrivningar, beteckningar och presentationen av de produkter som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för avsättningen av produkterna. Skillnader i medlemsstaternas lagar om märkning av vinprodukter kan vara ett hinder för att den inre marknaden skall kunna fungera på ett smidigt sätt.

(36) Det bör därför fastställas bestämmelser som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas gemenskapsbestämmelser för märkning.

(37) Dessa bestämmelser bör föreskriva en obligatorisk användning av vissa begrepp som gör det möjligt att identifiera produkten enligt försäljningskategorierna och tillhandahålla konsumenterna vissa viktiga uppgifter. Gemenskapsbestämmelserna bör också innehålla regler om användningen av vissa valfria uppgifter.

(38) Om inte annat föreskrivs bör bestämmelserna om märkning av vinprodukter komplettera de som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel[14] och som är övergripande. Erfarenheten har visat att en differentiering av märkningsbestämmelserna efter kategori av vinprodukt inte är lämplig. Bestämmelserna bör gälla för alla olika vinkategorier, även importerade produkter. De bör bland annat ge möjlighet att ange druvsort och

---

13 EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad version i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006.

14 EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet senast ändrad genom kommissionens direktiv 2006/142/EG (EUT L 368, 23.12.2006, s. 110).

årgång på vin utan ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, förutsatt att vissa krav på märkningens pålitlighet och övervakningen av den uppfylls.

(39) Förekomsten och bildandet av producentorganisationer fortsätter att kunna bidra till att uppnå de mål som satts upp inom gemenskapen för vinsektorn. Nyttan med dessa bör ligga i att de tjänster som de erbjuder sina medlemmar är omfattande och effektiva. Detsamma gäller branschorganisationerna. Medlemsstaterna bör därför erkänna organisationer som uppfyller vissa krav som fastställs på gemenskapsnivå.

(40) För att förbättra marknaden för vin med ursprungsbeteckning eller med geografisk beteckning bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut tagna av branschorganisationer. Räckvidden av sådana beslut bör dock utesluta förfaranden som skulle kunna snedvrida konkurrensen.

(41) Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad innebär att det införs ett handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Det bör inbegripa importtullar och bör i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på gemenskapens internationella åtaganden, särskilt de som följer av avtal med Världshandelsorganisationen (WTO).

(42) Övervakningen av handelsflödena är först och främst en fråga om förvaltning som bör hanteras på ett flexibelt sätt. Kommissionen bör därför fatta beslut om att införa licenskrav eftersom det behövs import- och exportlicenser för att förvalta de berörda marknaderna och i synnerhet för att övervaka importen av produkterna i fråga. De allmänna villkoren för sådana licenser bör dock fastställas i denna förordning.

(43) I samband med införandet av kravet på import- och exportlicenser bör det krävas att det ställs en säkerhet som garanterar att de transaktioner för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.

(44) Systemet med importtullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, ges möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med gemenskapens internationella åtaganden.

(45) För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följden av att druvsaft- och druvmustprodukter importeras, bör en tilläggstull betalas för import av sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

(46) För att marknaden för vin skall fungera väl och i synnerhet för att undvika störningar på marknaden bör det ges möjlighet att förbjuda tillämpningen av systemet med aktiv och passiv förädling. För att denna typ av marknadsförvaltningsinstrument skall lyckas bör instrumenten normalt börja tillämpas utan större dröjsmål. Kommissionen bör därför ges relevanta befogenheter.

(47) Produkter som importeras från tredjeland bör omfattas av gemenskapens bestämmelser om produktkategorier, märkning och ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. De bör åtföljas av en analysrapport.

(48) Kommissionen bör, på vissa villkor, ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra av rådets rättsakter.

(49) Överskottsproduktionen av vin i gemenskapen har förvärrats av överträdelser av det tillfälliga förbudet mot nyplantering. Det finns således ett stort antal olagliga planteringar i gemenskapen som är en källa till illojal konkurrens och de förvärrar problemen inom sektorn.

(50) När det gäller olagliga arealer bör det göra åtskillnad mellan arealer planterade före och efter den 1 september 1998 när det gäller producenternas skyldigheter i samband med de berörda arealerna.

(51) Tills vidare omfattas inte olagliga arealer från före den 1 september 1998 av någon röjningsplikt. Berörda producenter bör åläggas att legalisera dem mot betalning av en avgift. Om de berörda arealerna inte har legaliserats senast den 31 december 2009 bör producenterna åläggas att röja dem på egen bekostnad. Överträdelse mot denna röjningsplikt bör medföra böter.

(52) De arealer som har planterats i strid med det berörda förbudet efter den 1 september 1998 bör röjas, vilket är den påföljd som fastställs i förordning (EG) nr 1493/1999. Överträdelse mot denna röjningsplikt bör medföra böter.

(53) Till dess att legaliserings- och röjningsåtgärderna har genomförts bör vin från arealer som planterats i strid med förbudet och som inte legaliserats enligt förordning (EG) nr 1493/1999, endast få släppas ut på marknaden för destillation på den berörda producentens bekostnad. Producenterna bör uppvisa destillationskontrakt så att denna regel kan övervakas bättre än vad som hittills har varit fallet.

(54) Även om det tillfälliga förbudet mot nyplanteringar har haft viss inverkan på jämvikten mellan tillgång och efterfrågan på vinmarknaden har den samtidigt varit ett hinder för konkurrenskraftiga producenter som vill bemöta ökad efterfrågan på ett flexibelt sätt.

(55) Eftersom jämvikt på marknaden ännu inte har nåtts och eftersom det tar tid för kompletterande åtgärder såsom röjningssystemet att göra verkan, är det lämpligt att behålla förbudet mot nyplanteringar till och med den 31 december 2013, men därefter bör det definitivt upphöra att gälla så att konkurrenskraftiga producenter fritt kan foga sig till marknadsvillkoren.

(56) Nuvarande tillstånd att nyplantera när det gäller moderplantskolor för ympmaterial, fastighetsreglering och expropriation liksom vinodlingsförsök har inte stört vinmarknaden på ett oönskat sätt och bör därför fortsätta att gälla under nödvändig kontroll.

(57) Återplanteringsrätter bör fortsätta att delas ut till producenter som åtar sig att röja motsvarande areal planterad med vinstockar eftersom nettoeffekten av sådana planteringar för produktionen går mot noll.

(58) Dessutom bör medlemsstaterna få tillåta att det, under strikt kontroll, är möjligt att överföra återplanteringsrätter till ett annat företag under förutsättning att denna överföring görs som ett inslag i kvalitetspolitiken, avser moderplantor för ympmaterial

eller sker i samband med överföring av en del av företaget. Dessa överföringar bör göras inom en och samma medlemsstat.

(59) För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten och främja en effektiv användning av planteringsrätterna och därmed ytterligare mildra verkningarna av de tillfälliga planteringsrestriktionerna bör systemen med nationella eller regionala reserver upprätthållas.

(60) Medlemsstaterna bör, under nödvändig kontroll, även fortsättningsvis lämnas stor frihet att bestämma över förvaltningen av reserverna så att de bättre kan anpassa användningen av reservplanteringsrätterna till de lokala behoven. Denna frihet att bestämma bör innebära möjlighet att köpa planteringsrätter till reserven och sälja planteringsrätter från reserven. I detta syfte bör medlemsstaterna även fortsättningsvis tillåtas att inte tillämpa systemet med reserver under förutsättning att de kan visa att de har ett effektivt förvaltningssystem för planteringsrätter.

(61) Genom att bevilja unga producenter särskilda förmåner blir det inte bara lättare för dem att etablera sig utan också att strukturellt anpassa sina företag efter det att de har etablerat sig. De bör därför kunna beviljas rätter från reserverna utan kostnad.

(62) För att säkerställa att resurserna används på det mest effektiva sättet och för att bättre anpassa tillgången till efterfrågan bör ägarna till planteringsrätter använda dessa inom rimlig tid. Om detta inte sker bör de föras eller återföras till reserverna. Rätter i reserverna bör av samma anledning beviljas inom rimlig tid.

(63) Produktion i medlemsstater med en vinproduktion som inte överstiger 25 000 hl per år påverkar inte nämnvärt balansen på marknaden. Dessa medlemsstater bör därför undantas från det tillfälliga nyplanteringsförbudet men de bör inte heller ha tillgång till röjningssystemet.

(64) Som en ytterligare kompletterande åtgärd med syfte att skapa en sektor som är anpassad efter marknadsvillkoren bör det införas ett röjningssystem. Producenter som anser att det inte finns förutsättningar för lönsam produktion på vissa arealer bör ges möjlighet att skära ner på sina kostnader och slutgiltigt ta ut dessa arealer ur vinproduktionen och att antingen bedriva alternativ verksamhet på de skiften det rör sig om eller helt upphöra med jordbruksproduktionen.

(65) Erfarenheten har visat att om man överlämnar åt medlemsstaterna att ge tillstånd till röjning mot betalning av ett bidrag, riskerar man att åtgärden inte får verkan och att de önskade effekterna på utbudet uteblir. I motsats till det nuvarande systemet bör därför producenterna rent allmänt vara berättigade till att använda röjningssystemet och själva besluta om de vill ansöka. I gengäld bör de få ett bidrag för varje hektar som röjs från vinstockar.

(66) Medlemsstaterna bör på grundval av objektiva kriterier och inom vissa storleksskalor som fastställs av kommissionen kunna bestämma hur stora specifika belopp som skall betalas ut i röjningsbidrag.

(67) För att garantera en ansvarsfull behandling av de röjda arealerna bör rätten till bidraget vara villkorad av att de berörda producenterna följer gällande miljöbestämmelser. Om överträdelser konstateras bör det medföra att röjningsbidraget minskas i proportion till överträdelsen.

(68) För att undvika miljöproblem bör medlemsstaterna kunna utesluta röjning i bergsområden och på branta sluttningar samt av hänsyn till miljön när vissa specifika villkor är uppfyllda. Medlemsstaterna bör kunna upphöra med röjningen om den sammanlagda rödja arealen har nått 10 procent av landets areal planterad med vinstockar.

(69) De jordbruksarealer som har använts för vinodling bör efter röjning vara berättigade till stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd och beviljas det frikopplade direktstöd som är det regionala genomsnittet, men som av budgetmässiga skäl inte bör överstiga 350 euro per hektar.

(70) En väl fungerande inre marknad skulle äventyras om nationella stöd beviljades. Därför bör bestämmelserna i fördraget om statliga stöd tillämpas på produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Bestämmelserna om röjningsbidrag och vissa åtgärder inom stödprogrammen bör inte i sig utesluta att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.

(71) För att bättre kunna förvalta vinodlingskapaciteten är det önskvärt att medlemsstaterna lämnar en inventering av sin produktionskapacitet till kommissionen. Informationen bör grunda sig på det befintliga vinodlingsregistret. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna inventeringen bör stöd för omstrukturering och omställning endast ges till de medlemsstater som har lämnat inventeringen.

(72) Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av must och vin bör skicka in skördedeklarationer, så att den information som är nödvändig för att kunna göra relevanta politiska och administrativa val finns tillgänglig. Medlemsstaterna får även kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden. Producenter av must och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare bör deklarera sina lager av must och vin.

(73) För att de berörda produkterna skall kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det föreskrivas att alla de produkter som omfattas av denna förordning förses med ett följedokument vid omsättning inom gemenskapen.

(74) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[15].

(75) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 17 maj 1999 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken[16].

(76) Medlemsstaterna och kommissionen bör förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.

---

[15] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

[16] EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 378/2007 (EUT L 95, 5.4.2007, s. 1).

(77) För att garantera att de skyldigheter som följer av denna förordning fullgörs behövs det kontroller och påföljder i de fall skyldigheterna åsidosätts. Kommissionen bör därför ges befogenhet att fastställa sådana bestämmelser, däribland bestämmelser om återvinning av felaktiga utbetalningar och medlemsstaternas rapporteringsplikt.

(78) Medlemsstaternas myndigheter bör ha ansvaret för att denna förordning följs och det bör antas ett system som gör det möjligt för kommissionen att övervaka och säkerställa sådan efterlevnad av bestämmelserna.

(79) För att möjliggöra att vinsektorn kan införlivas i systemet med samlat gårdsstöd bör alla aktivt odlade vinodlingsarealer kunna få stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare[17].

(80) Vinodlare i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien bör kunna utnyttja införandet av vinkomponenten i systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som vinodlare i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004. Vinkomponenten i systemet med samlat gårdsstöd bör därför inte omfattas av tillämpningen av den tabell för höjningar som anges i artikel 143a i förordning (EG) nr 1782/2003.

(81) Rådets förordning (EG) nr 2702/1999 av den 14 december 1999 om informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land[18] rådets förordning (EG) nr 2826/2000 av den 19 december 2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden[19] och förordning (EG) nr 1782/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

(82) Övergången från det system som följer av förordning (EG) nr 1493/1999 och de andra förordningarna inom vinsektorn till systemet i denna förordning kan orsaka problem som inte behandlas i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör bestämmelser införas som bemyndigar kommissionen att besluta om nödvändiga övergångsåtgärder. Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att lösa särskilda praktiska problem.

---

17 EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2013/2006 (EUT L 384, 29.12.2006, s. 13).

18 EGT L 327, 21.12.1999, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2060/2004 (EUT L 357, 2.12.2004, s. 3).

19 EGT L 328, 23.12.2000, s. 2. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2060/2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning innehåller särskilda bestämmelser för produktion och saluföring av följande produkter:

KN-nr	Varuslag
0806 10 90	Färska vindruvor andra än bordsdruvor
2009 61 2009 69	Druvsaft (inbegripet druvmust)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Annan druvmust, annan än den i jäsning eller vars jäsning har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; Druvmust, annan än sådan enligt nr 2009, uteslutet annan druvmust enligt undernummer 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 och 2204 30 98
2206 00 10	Piquettevin
2209 00 11	Vinättika
2209 00 19	
2307 00 11	Vindruv
2307 00 19	
2308 90 11	Återstoder från vindruvspressning
2308 90 19	

2. För de produkter som avses i punkt 1 fastställs det i denna förordning

   a) stödåtgärder,

   b) regleringsåtgärder,

   c) bestämmelser för handel med tredjeland,

   d) bestämmelser som styr produktionskapaciteten.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning skall definitionerna i bilaga I gälla.

AVDELNING II
STÖDÅTGÄRDER

Kapitel I
Stödprogram

AVSNITT 1
INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 3
Tillämpningsområde

Detta kapitel innehåller bestämmelser för tilldelningen av gemenskapsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via nationella stödprogram (nedan kallade *stödprogram*) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 4
Förenlighet och konsekvens

1. Stödprogrammen skall vara förenliga med gemenskapsrätten och ligga i linje med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar.

2. Medlemsstaterna skall ansvara för stödprogrammen och se till att de utformas och genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad olika behandling av producenter.

3. Stöd beviljas inte för

   a) forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt,

   b) åtgärder som omfattas av förordning (EG) nr 1698/2005.

AVSNITT 2
STÖDPROGRAM

Artikel 5
Inlämning av stödprogram

1. Alla de producentmedlemsstater som avses i bilaga II skall till kommissionen, första gången senast den 30 april 2008, lämna in ett förslag till ett femårigt stödprogram som innehåller åtgärder i enlighet med detta kapitel.

   Stödåtgärderna skall utformas på den geografiska nivå som medlemsstaterna anser vara mest lämplig. Innan stödprogrammet lämnas in till kommissionen skall det ha varit föremål för samråd med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig territoriell nivå.

Varje medlemsstat skall lämna in ett enda förslag till program i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

2. Stödprogrammen skall börja gälla tre månader efter det att de har lämnats in till kommissionen.

Om det inlämnade programmet inte uppfyller kraven i detta kapitel skall kommissionen underrätta medlemsstaten om detta. I så fall skall medlemsstaten lämna in ett reviderat program till kommissionen. Det reviderade programmet skall börja gälla två månader efter det att det anmäldes, under förutsättning att de ouppfyllda kraven inte kvarstår, i vilket fall detta stycke skall gälla.

3. Punkt 2 skall även gälla för ändringar som görs i stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.

Artikel 6

Stödprogrammens innehåll

Stödprogrammen skall innehålla följande delar:

a) En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.

b) Resultaten av de samråd som hållits.

c) En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.

d) En tidsplan för åtgärdernas genomförande.

e) En allmän finansieringsöversikt med en redogörelse för vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de tak som fastställs i bilaga II.

f) Bevis på förenlighet och konsekvens mellan de olika programåtgärderna.

g) De kriterier och kvantitativa indikatorer som skall användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att programmen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.

h) De kriterier och indikatorer som skall användas för att kontrollera att stödprogrammen lämnas in och genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad olika behandling av producenterna.

i) Bestämmelser om kontroller och påföljder.

j) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvara för genomförandet av programmet.

Artikel 7
Stödberättigande åtgärder

Stödprogrammen skall innehåll åtgärder för att främja avsättningen på marknader i tredjeland i enlighet med artikel 9.

De skall också innehålla minst en av följande åtgärder:

a) Omstrukturering och omställning av vinodlingar.

b) Grön skörd.

c) Gemensamma fonder.

d) Skördeförsäkring.

Artikel 8
Allmänna bestämmelser om stödprogram

1. Fördelningen av de tillgängliga gemenskapsmedlen och budgettaken anges i bilaga II.

2. Gemenskapen skall endast lämna stöd för stödberättigande utgifter som uppkommit efter inlämnandet av det berörda stödprogrammet enligt artikel 5.1.

3. Medlemsstaterna skall inte bidra till kostnaderna för åtgärder som (sam)finansieras av gemenskapen enligt stödprogrammen.

4. Med avvikelse från punkt 3 får medlemsstaterna i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser om statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 9 och 13.

   Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd skall gälla för den totala offentliga (sam)finansieringen, som omfattar både gemenskapens och medlemsstaternas medel.

AVSNITT 3
SÄRSKILDA STÖDÅTGÄRDER

Artikel 9
Säljfrämjande åtgärder på marknader i tredjeland

1. Stöd enligt denna artikel lämnas för informations- och säljfrämjande åtgärder för gemenskapsvin i tredjeland i syfte att förbättra gemenskapsvinets konkurrenskraft i de länderna.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall gälla vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning eller vin med uppgift om vindruvssort.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 kan vara följande:

   a) PR, marknadsföring eller reklam, som betonar fördelarna med gemenskapsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet och miljöhänsyn.

b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.

c) Informationskampanjer, särskilt om gemenskapssystemen för skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.

d) Undersökningar av nya marknader, som är nödvändiga för att kunna utöka avsättningsmöjligheterna.

e) Studier för att utvärdera resultaten av de säljfrämjande åtgärderna och informationsåtgärderna.

4. Gemenskapens bidrag till säljfrämjande verksamhet får högst utgöra 50 procent av de stödberättigande kostnaderna.

5. Medlemsstaterna skall avsätta minst de gemenskapsmedel som anges i bilaga II till säljfrämjande åtgärder på marknader i tredjeland. Medel som avsatts för detta ändamål är inte tillgängliga för andra åtgärder.

Artikel 10

Omstrukturering och omställning av vinodlingar

1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar skall vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.

2. Stöd enligt denna artikel för omstrukturering och omställning av vinodlingar lämnas endast om medlemsstaten lämnar in inventeringen av sin produktionskapacitet enligt artikel 100.

3. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar får omfatta en eller flera av följande verksamheter:

a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.

b) Förflyttning av vinodlingar.

c) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna.

Stöd lämnas inte för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar.

4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar skall lämnas i följande former:

a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden, och

b) bidrag till kostnaderna för omstruktureringen och omställningen.

5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 procent av den relevanta förlusten och får antingen innebära

a) tillåtelse att, utan hinder av bestämmelserna i avdelning V kapitel II, odla både gamla och nya vinstockar samtidigt under en bestämd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla, det vill säga senast den 31 december 2013, eller

b) ekonomisk gottgörelse.

6. Gemenskapens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstruktureringen och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 procent. I regioner som är klassificerade som konvergensregioner enligt förordning (EG) nr 1083/2006 får gemenskapens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 procent.

Artikel 11

Grön skörd

1. I denna artikel avses med *grön skörd* fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar för att därmed reducera avkastningen från det berörda skiftet till noll.

2. Stöd för grön skörd skall bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapens vinmarknad och därmed förbygga marknadskriser.

3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som skall fastställas av den berörda medlemsstaten.

Beloppet får inte överskrida 50 procent av summan av de direkta kostnaderna för destruktion eller avlägsnande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktion eller avlägsnande av druvklasar.

3. De berörda medlemsstaterna skall inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter tar emot kompensation som överstiger de tak som avses i punkt 3 andra stycket.

Artikel 12
Gemensamma fonder

1. Det skall beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot marknadssvängningar.

2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 13
Skördeförsäkring

1. Stöd för skördeförsäkring skall bidra till att trygga producenternas intäkter när dessa påverkas av naturkatastrofer, väderleksförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

2. Stöd för skördeförsäkring får lämnas i form av ett ekonomisk bidrag från gemenskapen, dock högst

a) 80 procent av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot förluster som uppstått till följd av väderleksförhållanden som kan jämställas med naturkatastrofer,

b) 50 procent av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot

– förluster enligt led a och andra förluster som uppstått till följd av väderleksförhållanden,

– förluster som uppstått till följd av djur- eller växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

3. Stöd för skördeförsäkring får endast lämnas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 procent av deras intäktsförluster, medräknat eventuell ersättning som producenterna får från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

4. Stödet för skördeförsäkring får inte snedvrida konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 14
Tvärvillkor

1. Om en jordbrukare när som helst inom fem år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för omstrukturering och omställning eller när som helst inom ett år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för grön skörd på sitt företag inte iakttar de föreskrivna verksamhetskrav och krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artiklarna 3–7 i förordning (EG) nr 1782/2003 till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren, skall bidragsbeloppet minskas eller dras in, helt eller delvis, beroende på överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och jordbrukaren skall i tillämpliga fall åläggas att betala tillbaka det enligt villkoren i nämnda bestämmelser.

2. Det skall fastställas bestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 om hur den berörda medlemsstaten skall minska eller återvinna stödet, eller en del av detta.

AVSNITT 4
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 15
Rapportering och utvärdering

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars varje år lämna in en rapport till kommissionen om genomförandet av åtgärderna i deras stödprogram under det föregående året.

Rapporterna skall förteckna och beskriva de åtgärder för vilka gemenskapsstöd har beviljats enligt stödprogrammen och skall i synnerhet innehålla uppgifter om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 9.

2. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars 2011 och åter igen senast den 1 mars 2014 presentera en utvärdering av kostnaderna och fördelarna med stödprogrammen och ange hur de kan göras mer effektiva.

Kommissionen skall senast den 31 december 2011 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 9.

Artikel 16
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) formatet för hur stödprogrammen skall läggas fram,

b) bestämmelser för ändringar i stödprogram efter det att har börjat gälla,

c) tillämpningsföreskrifter för åtgärderna i artiklarna 9–13,

d) villkoren för meddelande och offentliggörande av stöd som finansieras av gemenskapen,

e) närmare bestämmelser om rapportering.

Kapitel II
Finansiell överföring

Artikel 17
Finansiell överföring till landsbygdsutveckling

1. Från och med budgetåret 2009 skall de belopp som fastställs i punkt 2 och som grundar sig på de historiska utgifter som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 för interventioner i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1290/2005, finnas tillgängliga som kompletterande gemenskapsmedel för åtgärder i vinproducerande regioner inom ramen för den programplanering för landsbygdsutvecklingen som finansierias genom förordning (EG) nr 1698/2005.

2. Följande belopp skall finnas tillgängliga under de angivna kalenderåren:

   – 2009: 100 miljoner euro,

   – 2010: 150 miljoner euro,

   – 2011: 250 miljoner euro,

   – 2012: 300 miljoner euro,

   – 2013: 350 miljoner euro,

   – från 2014 och framåt: 400 miljoner euro.

3. Beloppen i punkt 2 skall fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med bilaga III.

AVDELNING III
REGLERINGSÅTGÄRDER

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 18
Klassificering av druvsorter

1. Medlemsstaterna skall klassificera vilka druvsorter som får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

   De klassificerade sorterna skall höra till arten *Vitis vinifera* eller komma från en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Medlemsstaterna får inte klassificera följande druvsorter:

   a) Noah,

   b) Othello,

   c) Isabelle,

   d) Jacquez,

   e) Clinton,

   f) Herbemont.

3. Plantering, återplantering eller ympning av druvsorter som inte ingår i klassificeringen är endast tillåten för forskning och vetenskapliga försök.

4. Arealer som är planterade med druvsorter som inte ingår i klassificeringen skall röjas, utom om det som produceras på dessa arealer enbart är avsett att konsumeras av vinodlarens familj.

5. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera att producenterna följer bestämmelserna i punkterna 3 och 4.

6. Om druvsorter stryks ur klassificeringen, skall de röjas inom 15 år efter det att de har strukits.

Artikel 19
Produktion och saluföring

1. De produkter som förtecknas i bilaga IV och som produceras i gemenskapen skall framställas av druvsorter som ingår i den klassificering som medlemsstaterna upprättat enligt artikel 18.1 första stycket.

2. En beteckning för en kategori av en vinprodukt enligt bilaga IV får endast användas i gemenskapen för saluföring av en produkt som uppfyller de krav som fastställs i den bilagan.

Kommissionen får besluta att lägga till kategorier av vinprodukter till de som förtecknas i bilaga IV.

3. Med undantag av vin på flaska beträffande vilket det kan visas att tappningen skedde före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 18.1 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i bilaga IV, endast användas för att konsumeras av vinodlarens familj, för framställning av vinättika eller för destillation.

Kapitel II
Oenologiska metoder och restriktioner

Artikel 20
Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs de tillåtna oenologiska metoderna och gällande restriktioner samt det förfarande genom vilket kommissionen kan fatta beslut om metoder och restriktioner för produktion och saluföring av produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 21
Oenologiska metoder och restriktioner

1. Vid framställning i gemenskapen av de produkter som omfattas av denna förordning får endast oenologiska metoder som är tillåtna enligt gemenskapsrätten användas.

   Första stycket skall inte gälla

   a) druvsaft och koncentrerad druvsaft,

   b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

2. De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

3. Produkter som omfattas av denna förordning skall framställas i gemenskapen i enlighet med relevanta restriktioner i bilaga VI.

4. Produkter som omfattas av denna förordning och som har genomgått oenologiska metoder som inte är tillåtna i gemenskapen, eller i förekommande fall, enligt nationella bestämmelser, eller som står i strid mot restriktionerna i bilaga VI får inte saluföras i gemenskapen.

5. För produkter som omfattas av denna förordning och som framställs för export gäller dock de oenologiska metoder och restriktioner som erkänts av Internationella vinorganisationen (OIV) och inte gemenskapens tillåtna oenologiska metoder och restriktioner.

   Producenterna skall rapportera in sådan produktion till medlemsstaterna som skall kontrollera att exportkraven är uppfyllda.

Artikel 22

Strängare villkor för oenologiska metoder fastställda av medlemsstaterna

Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder som är tillåtna enligt gemenskapsrätten för vin som framställs inom deras territorium och i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning för mousserande vin och likörvin.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa begränsningar och förbud och kommissionen skall i sin tur underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 23

Tillstånd för oenologiska metoder och restriktioner

1. Utom för de oenologiska metoder som gäller berikning, syratillsats och avsyrning som anges i bilaga V och de restriktioner som anges i bilaga VI skall det fattas beslut om tillstånd för oenologiska metoder och restriktioner för produktion och lagring av produkter som omfattas av denna förordning i enlighet med förfarandet i artikel 104.1.

2. Medlemsstaterna får tillåta användning för försöksändamål av otillåtna oenologiska metoder på villkor som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Artikel 24

Kriterier för tillstånd

Kommissionen skall när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder enligt förfarandet i artikel 104.1

a) grunda sig på de oenologiska metoder som OIV erkänt och på resultaten av användningen av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,

b) ta hänyn till skyddet av människors hälsa,

c) ta hänsyn till eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av etablerade förväntningar och uppfattningar och i samband med detta undersöka vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,

d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,

e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,

f) följa de allmänna bestämmelserna om oenologiska metoder och restriktioner i bilaga III respektive IV.

Artikel 25

Analysmetoder

Analysmetoder för att bestämma sammansättningen av de produkter som omfattas av denna förordning och föreskrifter som gör det möjligt att fastställa om dessa produkter har genomgått någon behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder skall vara de som har

erkänts och offentliggjorts av OIV. Om det inte finns några metoder och föreskrifter som har erkänts av OIV och det saknas relevanta gemenskapsmetoder och föreskrifter skall sådana analysmetoder och föreskrifter antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Artikel 26
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel och för bilagorna III och IV skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse följande:

a) Tillåtna oenologiska metoder och restriktioner som gäller mousserande vin.

b) Tillåtna oenologiska metoder och restriktioner som gäller likörvin.

c) Bestämmelser för blandning och coupage av must och vin, om inte annat anges i punkt C i bilaga VI.

d) Specifikationer för renhet och identitet för ämnen som ingår i oenologiska metoder, om det saknas gemenskapsbestämmelser på området.

e) Administrativa föreskrifter för att genomföra tillåtna oenologiska metoder.

f) Villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som inte uppfyller bestämmelserna i artikel 21 och eventuella undantag från kraven i den artikeln samt kriterier som i enskilda fall gör det möjligt att undvika alltför stor stränghet.

g) Villkoren enligt vilka medlemsstaterna får tillåta innehav, omsättning och användning av produkter som inte uppfyller bestämmelserna i detta kapitel, utom artikel 21, eller tillämpningsföreskrifterna för detta kapitel.

Kapitel III
Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

AVSNITT 1
TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 27
Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

   a) *ursprungsbeteckning*: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva ett vin, ett likörvin, ett mousserande vin, ett mousserande vin med tillsatt koldioxid, ett pärlande vin eller ett vin framställt av övermogna druvor som uppfyller följande krav:

      i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.

ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från detta geografiska område.

iii) Det framställs av druvsorter tillhörande sorten *Vitis vinifera*.

b) *geografisk beteckning*: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva ett vin, ett likörvin, ett mousserande vin, ett mousserande vin med tillsatt koldioxid, ett pärlande vin eller ett vin framställt av övermogna druvor som uppfyller följande krav:

i) Dess kvalitet, egenskaper eller anseende kan väsentligen hänföras till dess geografiska ursprung.

ii) Minst 85 procent av de druvor som används för framställningen av vinet kommer uteslutande från detta geografiska område.

iii) Det framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Traditionella namn skall anses vara ursprungsbeteckningar om de

a) betecknar ett vin,

b) hänvisar till ett geografiskt namn,

c) uppfyller kraven i led i–iii i punkt 1 a.

3. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeland, kan skyddas i gemenskapen med stöd av bestämmelserna i detta kapitel.

AVSNITT 2
ANSÖKAN OM SKYDD

Artikel 28
Innehållet i ansökan om skydd

1. Ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar skall innehålla teknisk dokumentation med följande:

a) Den beteckning som skall skyddas.

b) Sökandens namn och kontaktuppgifter.

c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.

d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. Produktspecifikationen skall göra det möjligt för berörda parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Den skall innehålla uppgifter om följande:

a) En beskrivning av vinet och dess viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska och organoleptiska egenskaper.

b) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet.

c) En avgränsning av det geografiska området i fråga.

d) Maximal avkastning per hektar.

e) Uppgifter om den druvsort eller druvsorter som vinet framställts av.

f) Uppgifter som styrker sambandet mellan kvaliteten, anseendet eller egenskaperna och den geografiska miljön eller det geografiska ursprunget.

g) De gällande krav som fastställts i gemenskapens, medlemsstaternas eller, i förekommande fall, branschorganisationernas bestämmelser och som under alla omständigheter skall vara förenliga med gemenskapsrätten i allmänhet.

h) Namn och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.

Artikel 29

Ansökan om skydd som rör ett geografiskt område i ett tredjeland

1. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland skall den utöver de uppgifter som anges i artikel 28 innehålla sådana uppgifter som styrker att beteckningen i fråga är skyddad i ursprungslandet.

2. Ansökan skall sändas till kommissionen antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

3. Ansökan om skydd skall vara avfattad på ett av de officiella språken i gemenskapen eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

Artikel 30

Sökande

1. Alla intresserade producentgrupper, eller i undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning. Andra intresserade parter får delta i ansökan.

2. Producenter får lämna in en ansökan om skydd endast för vin som de själva producerar.

3. I de fall då en beteckning anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser eller då en traditionell beteckning är förknippad med ett geografiskt område som skär över nationella gränser får en gemensam ansökan lämnas in.

AVSNITT 3
FÖRFARANDE FÖR ATT BEVILJA SKYDD

Artikel 31
Förberedande nationellt förfarande

1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 27 för vin med ursprung i gemenskapen skall vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande enligt denna artikel.

2. Ansökan om skydd skall lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

3. Medlemsstaten skall granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta kapitel.

   Medlemsstaten skall genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att ansökan får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta i medlemsstaten i fråga kan göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om medlemsstaten anser att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen inte uppfyller kraven, eller är oförenlig med gemenskapsrätten i allmänhet, skall den avslå ansökan.

5. Om medlemsstaten anser att de relevanta kraven är uppfyllda skall den fatta ett positivt beslut och får på nationell nivå, med giltighet från och med den dag då ansökan om skydd har inkommit till kommissionen i enlighet med punkt 7, fatta beslut om ett tillfälligt skydd. Medlemsstaten skall offentliggöra det sammanfattande dokumentet och produktspecifikationen på Internet.

6. Medlemsstaten skall se till att de beslut som avses i punkt 5 offentliggörs och att den fysiska eller juridiska person i medlemsstaten som har ett legitimt intresse har möjlighet att överklaga.

7. Den berörda medlemsstaten skall för alla positiva beslut som den fattar enligt punkt 5 till kommissionen översända

   a) sökandens namn och kontaktuppgifter,

   b) det sammanfattande dokument som avses i artikel 28.1 d,

   c) en förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den sökande uppfyller villkoren i denna förordning,

   d) den hänvisning till det offentliggörande som avses i punkt 6.

   Dessa handlingar skall vara avfattad på ett av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

8. Det tillfälliga nationella skydd som avses i punkt 5 skall upphöra att gälla den dag då kommissionen fattar ett beslut enligt artikel 34.

9. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna artikel senast den 1 augusti 2009.

Artikel 32
Kommissionens granskning

1. Kommissionen skall offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

2. Kommissionen skall granska om de ansökningar om skydd som avses i artikel 31.7 uppfyller villkoren i detta kapitel.

3. Om kommissionen anser att villkoren i detta kapitel är uppfyllda skall den i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokument som avses i artikel 28.1 d med hänvisning till det offentliggörande av produktspecifikationen som avses i artikel 31.5.

   Om villkoren inte är uppfyllda skall kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 104.1 fatta beslut om att avslå ansökan.

Artikel 33
Invändningar

Inom två månader räknat från dagen för det offentliggörande som avses i artikel 32.3 första stycket får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet eller i ett tredjeland, göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en motiverad förklaring.

För fysiska eller juridiska personer som är etablerade eller bosatta i ett tredjeland skall förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den tidsfrist på två månader som fastställs i punkt 1.

Artikel 34
Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över skall kommissionen fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 104.1 om att bevilja skydd för en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta kapitel och som är förenlig med gemenskapsrätten i allmänhet, eller avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

AVSNITT 4
SÄRSKILDA FALL

Artikel 35
Homonyma beteckningar

1. En beteckning som är homonym med en skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning får skyddas som en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning under förutsättning att den tillräckligt tydligt kan särskiljas från den skyddade beteckningen så att konsumenterna inte vilseleds med avseende på det berörda vinets verkliga geografiska ursprung.

2. Innehåller eller består namnet på en druvsort av en skyddad ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning får det inte användas för märkning av produkter som omfattas av denna förordning, om inte annat föreskrivs i kommissionens tillämpningsföreskrifter.

Artikel 36
Grunder för att avslå en ansökan om skydd

1. Beteckningar som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar.

   I denna förordning avses med en *beteckning som har blivit generisk* en beteckning på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början producerades eller salufördes, men som har blivit den allmänna benämningen på ett vin i gemenskapen.

   När det skall avgöras om en beteckning har blivit generisk, skall hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

   a) de nuvarande förhållandena i gemenskapen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,

   b) den tillämpliga nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen.

2. En beteckning får inte skyddas som ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.

Artikel 37
Förhållande till varumärken

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skyddas i enlighet med denna förordning, skall en ansökan om registrering av ett varumärke som motsvarar något av de fall som avses i artikel 38.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i bilaga IV, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnats in till kommissionen och ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen därefter skyddas.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke skall förklaras ogiltig.

2. Ett varumärke, vars användning motsvarar något av de fall som avses i artikel 38.2, får fortsätta att användas eller förnyas trots skyddet av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen, förvärvats genom användning inom gemenskapen före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets direktiv 89/104/EEG[20] eller rådets förordning (EG) nr 40/94[21]; detta skall dock inte påverka tillämpningen av artikel 36.2.

I så fall skall användningen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

AVSNITT 5
SKYDD OCH KONTROLL

Artikel 38
Skydd

1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationen skall skyddas mot följande:

   a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen

      – för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för den skyddade beteckningen, eller

      – i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.

   b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ”stil”, ”typ”, ”metod”, ”sådan som tillverkas i”, ”imitation”, ”smak”, ”liknande” eller dylikt.

   c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.

---

[20] EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.
[21] EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.

d) Annat beteende som är ägnat att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska i gemenskapen i den mening som avses i artikel 36.1.

4. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 2.

Artikel 39
Register

Kommissionen skall upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som skall vara tillgängligt för allmänheten.

Artikel 40
Behöriga kontrollorgan

1. Medlemsstaterna skall utse den eller de behöriga myndigheter som skall ansvara för kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i detta kapitel i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Medlemsstaterna får utse branschorganisationer för dessa kontroller om de lämnar tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla aktörer som följer detta kapitel omfattas av ett system för kontroll.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de myndigheter eller organisationer som avses i punkt 1. Kommissionen skall offentliggöra deras namn och kontaktuppgifter och skall regelbundet uppdatera dem.

Artikel 41
Kontroll av att produktspecifikationerna följs

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i gemenskapen skall kontroll av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av

   a) en eller flera av de myndigheter eller organisationer som avses i artikel 40, eller

   b) ett eller flera kontrollorgan enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 882/2004 som utför produktcertifieringar.

   Kostnaderna för sådana kontroller skall bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

2. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i ett tredjeland skall kontroll av att

produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av

a) en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, eller

b) ett eller flera certifieringsorgan, eller

c) en eller flera branschorganisationer.

3. De certifieringsorgan som avses i punkterna 1 b och 2 b skall iaktta och, från och med den 1 maj 2010, vara ackrediterade enligt den europeiska standarden EN 45011 eller ISO/IEC Guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringssystem).

4. Om de organ som avses i punkterna 1 a, 2 a och 2 c kontrollerar att produktspecifikationerna följs skall de lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som behövs för att utföra sina uppgifter.

Artikel 42

Ändringar av produktspecifikationer

1. En sökande som uppfyller villkoren i artikel 30 får ansöka om en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska område som avses i artikel 28.2 andra stycket led c. I ansökan skall anges vilka ändringar som begärs och motivering för dessa.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar i det sammanfattande dokument som avses i artikel 28.1 d skall artiklarna 31 och 34 även gälla för ändringsansökan. Om de ändringar som föreslås är jämförelsevis små skall kommissionen enligt förfarandet i artikel 104.1 besluta om godkännande av dessa utan att följa förfarandet enligt artikel 32.2 och artikel 33 och skall, om ansökan godkänns, offentliggöra uppgifterna enligt artikel 32.3.

3. Om den föreslagna ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet skall följande regler gälla:

a) Om det geografiska området är beläget i en viss medlemsstat skall denna yttra sig om ändringen och, om yttrandet är positivt, offentliggöra den ändrade produktspecifikationen och anmäla ändringarna och motiveringarna för dessa till kommissionen.

b) Om det geografiska området är beläget i ett tredjeland skall kommissionen besluta om eventuellt godkännande av den föreslagna ändringen.

Artikel 43

Indragning av skydd

På kommissionens initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, får det enligt förfarandet i

artikel 104.1 fattas beslut om att dra in skyddet av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Artiklarna 31 och 34 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 44
Befintliga skyddade vinbeteckningar

1. De vinbeteckningar som är skyddade enligt artikel 54 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 28 i förordning (EG) nr 753/2002 skall automatiskt vara skyddade enligt denna förordning. Kommissionen skall föra in dem i det register som avses i artikel 39.

2. Medlemsstaterna skall för de ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som avses i punkt 1 skicka in följande till kommissionen:

   a) Den tekniska dokumentation som avses i artikel 28.1.

   b) Det nationella beslutet avseende deras giltighet.

3. De beteckningar som avses i punkt 1 förlorar sitt skydd enligt denna förordning om inte den information som avses i punkt 2 lämnas in senast den 31 december 2010. Kommissionen skall vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort sådana beteckningar från det register som avses i artikel 39.

4. Med avvikelse från artikel 43 får det på kommissionens initiativ och enligt förfarandet i artikel 104.1 till och med den 31 december 2013 fattas beslut om att dra in det skydd för ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar som avses i punkt 1 om de inte uppfyller de relevanta villkoren för skydd.

AVSNITT 6
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 45
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser om undantag från bestämmelserna i detta kapitel för ansökningar om skydd för ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar som ännu inte avgjorts.

Artikel 46
Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina omkostnader, inbegripet de som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om indragningar enligt denna förordning.

Kapitel IV
Märkning

Artikel 47
Definition

I denna förordning avses med *märkning* varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt.

Artikel 48
Tillämpning av övergripande bestämmelser

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall direktiv 2000/13/EG, rådets direktiv 89/396/EEG[22], rådets direktiv 75/106/EEG[23] och direktiv 89/104/EEG gälla för märkning av produkter som faller inom deras tillämpningsområden.

Artikel 49
Obligatoriska uppgifter

1. Märkning av de produkter som avses i punkterna 1–9 och i punkt 13 i bilaga IV och som saluförs i gemenskapen eller är avsedda för export skall innehålla följande obligatoriska uppgifter:

   a) Kategorin av vinprodukt enligt bilaga IV.

   b) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning

      – uttrycket *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*, och

      – namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

   c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.

   d) Vinets ursprung.

   e) Tappningsföretaget.

   f) Importören, när det rör sig om importerade viner.

2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin av vinprodukt uteslutas för vin vars etikett anger namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller geografiska beteckningen.

3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycket ”skyddad ursprungsbeteckning” eller ”skyddad geografisk beteckning” uteslutas i följande fall:

---

22 EGT L 186, 30.7.1989, s. 21.
23 EGT L 42, 15.2.1975, s. 1.

a) Om en särskild nationell beteckning som är reglerad i nationell lag anges på etiketten.

b) I särskilda fall som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 104.1, om namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen anges på etiketten.

Artikel 50
Frivilliga uppgifter

Märkningen av de produkter som avses i artikel 49.1 får innehålla följande frivilliga uppgifter:

a) Årgång.

b) Namnet på en eller flera druvsorter.

c) Sockerhalten.

d) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, traditionella uttryck, bortsett från ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, som anger produktions- eller lagringsmetoden eller det berörda vinets egenskaper, färg eller typ av framställningsplats.

e) Gemenskapens symbol för den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.

Artikel 51
Språk

De obligatoriska uppgifter som föreskrivs i artikel 49 skall när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

Namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning eller den särskilda nationella beteckningen skall dock på etiketten avfattas på det eller de officiella språken i den medlemsstat där vinet har sitt ursprung.

Artikel 52
Verkställighet

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall vidta åtgärder för att säkerställa att vin som inte är märkt i enlighet med detta kapitel inte släpps ut på marknaden eller att det återtas från marknaden.

Artikel 53
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) närmare bestämmelser om vinets ursprung,

b) villkoren för användningen av de frivilliga uppgifterna i artikel 50,

c) närmare bestämmelser om de traditionella uttryck som kan användas för att beteckna vin med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,

d) kontroll av uppgifter om årgång och druvsort på etiketterna.

Kapitel V
Producenter och branschorganisationer

Artikel 54
Producentorganisationer

Medlemsstaterna skall som producentorganisation erkänna varje juridisk person som uppfyller följande villkor:

a) Den består av producenter av de produkter som omfattas av denna förordning.

b) Den har bildats på initiativ av producenter.

c) Den har ett särskilt syfte, som bland annat kan vara att

   i) gemensamt anpassa produktionen till kraven på marknaden och förbättra produkten,

   ii) främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet på marknaden av deras produktion,

   iii) främja rationalisering och förbättring av produktion och bearbetning,

   iv) minska produktionskostnaderna och kostnaderna för styrning av marknaden och stabilisera produktionspriserna,

   v) främja och lämna tekniskt stöd för användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder,

   vi) främja initiativ för hanteringen av biprodukter från vinframställning och för avfallshanteringen, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara eller främja den biologiska mångfalden,

   vii) forska om hållbara produktionsmetoder och hållbar marknadsutveckling.

d) Dess stadgar ålägger medlemmarna att bland annat

   i) följa de bestämmelser som producentorganisationer har antagit för produktionsrapportering och för produktion, saluföring och miljöskydd,

   ii) ge producentorganisationer den information de begär för statistiska ändamål, särskilt när det gäller odlingsarealer och marknadsutveckling,

   ii) betala böter för åsidosättande av de skyldigheter som följer av stadgarna.

e) Den har lämnat in en ansökan om erkännande som producentorganisation enligt denna förordning till den berörda medlemsstaten och ansökan innehåller följande:

i) Bevis för att organisationen uppfyller villkoren i a–d.

ii) Bevis för att den har ett lägsta antal medlemmar, som skall fastställas av den berörda medlemsstaten.

iii) Bevis för att den i det område där den är verksam har en lägsta avsättningsbar produktionsvolym, som skall fastställas av den berörda medlemsstaten.

iv) Bevis för att den kan bedriva sin verksamhet korrekt, både över en längre period och med avseende på effektivitet och koncentration av utbudet.

v) Bevis för att den faktiskt gör det möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder.

Artikel 55

Branschorganisationer

Medlemsstaterna skall som branschorganisation erkänna varje juridisk person som uppfyller följande villkor:

a) Den består av företrädare för näringsverksamheter med koppling till produktion av, handel med eller bearbetning av produkter som omfattas av denna förordning.

b) Den har bildats på initiativ av alla eller några av de organisationer eller sammanslutningar som den består av.

c) Den bedriver en eller flera av följande verksamheter i ett eller flera områden i gemenskapen, med beaktande av folkhälsan och konsumenternas intressen:

i) Förbättra kunskapen om och insynen i produktionen och på marknaden.

ii) Bidra till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.

iii) Utarbeta standardkontrakt som är i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna.

iv) Sörja för ett effektivare utnyttjande av produktionskapaciteten.

v) Erbjuda information och utföra den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd.

vi) Erbjuda information om särskilda egenskaper hos vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning.

vii) Hitta metoder för att begränsa användningen av växtskyddsprodukter och andra tillsatser och säkerställa produktkvalitet och bevarandet av mark och vatten.

viii) Främja intergrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

ix) Uppmuntra till måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion och informera om de skadliga verkningarna av ett ansvarslöst konsumtionsmönster.

x) Genomföra säljfrämjande åtgärder för vin, särskilt i tredjeland.

xi) Utveckla metoder och instrument för att förbättra produktkvalitet i alla stadier av produktionen, vinframställningen och saluföringen.

xii) Utnyttja det ekologiska jordbruket bättre, skydda och främja det liksom kvalitetsbeteckningarna, de skyddade ursprungsbeteckningarna och de geografiska beteckningarna.

d) Den har lämnat in en ansökan om erkännande som branschorganisation enligt denna förordning till den berörda medlemsstaten och ansökan innehåller följande:

i) Bevis för att organisationen uppfyller villkoren i a–c.

ii) Bevis för att organisationen bedriver sin verksamhet i ett eller flera områden inom det berörda territoriet.

iii) Bevis för att organisationen representerar en betydande del av produktionen av eller handeln med produkter som omfattas av denna förordning.

iv) Bevis för att organisationen inte är verksam inom produktion, bearbetning eller saluföring av produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 56
Erkännandeförfarande

1. Ansökningar om erkännande som producentorganisation eller branschorganisation skall lämnas in till och granskas av den medlemsstat i vilken organisationen har sitt säte.

2. Inom tre månader efter det att ansökan har lämnats in skall medlemsstaterna fatta beslut om huruvida organisationen skall beviljas eller nekas erkännande.

Artikel 57
Bestämmelser om saluföring

1. För att marknaden för viner med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, inbegripet de druvor, den must och de viner som de härrör från, skall fungera bättre får de producerande medlemsstaterna, särskilt för att genomföra branschorganisationernas beslut, fastställa saluföringsbestämmelser för att reglera utbudet, på villkor att dessa regler innebär att produkterna läggs på reserv eller gradvis släpps ut.

Bestämmelserna i fråga får inte

a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,

b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriser eller rekommenderade priser,

c) blockera en allför stor procentandel av den normala årliga skörden,

d) möjliggöra vägran att utfärda de nationella intyg och gemenskapsintyg som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovannämnda bestämmelser.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

Artikel 58
Kontroller

Medlemsstaterna skall

a) regelbundet utföra kontroller för att säkerställa att producentorganisationerna och branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande i artiklarna 54 och 55,

b) återkalla erkännandet om en producentorganisation eller branschorganisation inte längre uppfyller villkoren och besluta om de påföljder som skall tillämpas om organisationerna inte uppfyller villkoren eller om det förekommer oegentligheter.

Artikel 59
Kommunikation

Senast den 1 mars varje år skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de beslut eller åtgärder som har antagits enligt artiklarna 56, 57 och 58 under det föregående året.

AVDELNING IV
HANDEL MED TREDJELÄNDER

Kapitel I
Gemensamma bestämmelser

Artikel 60
Allmänna principer

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på produkter som omfattas av denna förordning.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antas i enlighet med, skall det i handeln med tredjeländer vara förbjudet att

   a) ta ut avgifter som har samma verkan som en tull,

   b) tillämpa någon form av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 61
Kombinerade nomenklaturen

De allmänna bestämmelserna om tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning skall följas vid klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tulltaxenomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning, i tillämpliga fall även definitionerna och kategorierna i bilagorna I och IV, skall ingå i Gemensamma tulltaxan.

Kapitel II
Import- och exportlicenser

Artikel 62
Import- och exportlicenser

1. Det får beslutas enligt förfarandet i artikel 104.1 att det vid import till gemenskapen eller export från gemenskapen av någon av de produkter om omfattas av KN-nr 2009 61, 2009 69 och 2204 skall krävas en importlicens respektive en exportlicens.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall hänsyn tas till om det krävs licenser för förvaltningen av de berörda marknaderna och, i synnerhet när det gäller importlicenser, för övervakningen av importen av de berörda produkterna.

Artikel 63
Utfärdande av licenser

Import- och exportlicenserna skall utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i gemenskapen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en rådsförordning eller annan rättsakt utfärdad av rådet och utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som vidtagits för tillämpningen av kapitel IV.

Artikel 64
Giltighet

Import- och exportlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen.

Artikel 65
Säkerhet

1. Om inte annat föreskrivs enligt förfarandet i artikel 104.1 skall licenserna utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid.

2. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om importen eller exporten inte äger rum eller enbart delvis äger rum under licensens giltighetstid.

Artikel 66
Särskild säkerhet

1. För saft och must i kategorier som omfattas av KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 30 för vilka tillämpningen av Gemensamma tulltaxans tullar beror på den importerade produktens importpris, skall detta pris kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde som kommissionen skall beräkna på grundval av prisnoteringarna för samma produkter i ursprungslandet.

   Om det deklarerade ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, om ett sådant tillämpas, höjt med en marginal som fastställts i enlighet med punkt 2 och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10%, skall det krävas en säkerhet som är lika med den importtull som fastställts på grundval av schablonimportvärdet.

   Om ingångspriset för det aktuella partiet inte deklareras, skall tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan vara avhängig schablonimportvärdet eller tillämpningen av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen på villkor som skall fastställas i enlighet med punkt 2.

2. Om rådet medger undantag enligt punkt B.5 eller C i bilaga VI för importerade produkter skall importörerna vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten skall frisläppas när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att musten förvandlats till druvsaft, använts i andra produkter utanför vindsektorn eller, om den använts för vinframställning, har försetts med märkning.

Artikel 67
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) fastställande av kriterierna för att avgöra vilken kontrollmetod som skall användas,

b) vilka faktorer som skall ligga till grund för beräkningen av schablonimportvärdet,

c) nivån på de säkerheter som avses i artiklarna 65 och 66 och reglerna för frisläppandet av dessa säkerheter,

d) i tillämpliga fall, förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser krävs,

e) i tillämpliga fall, de villkor på vilka licenser utfärdas samt deras giltighetstid.

Kapitel III
Skyddsåtgärder

Artikel 68
Skyddsåtgärder

1. Skyddsåtgärder mot import till gemenskapen skall, om inte annat följer av punkt 3, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 519/94[24] och (EG) nr 3285/94[25].

2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av rådet skall sådana skyddsåtgärder mot import till gemenskapen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3.

3. Åtgärder enligt punkterna 1 och 2 får vidtas av kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat skall den fatta beslut därom inom fem arbetsdagar från det att begäran togs emot.

   Medlemsstaterna skall underrättas om skyddsåtgärderna, vilka skall börja tillämpas omedelbart.

   En medlemsstat får inom fem arbetsdagar från underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut i enlighet med punkterna 1 och 2 till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en månad efter det att beslutet hänskjutits till rådet.

4. Om kommissionen anser att en skyddsåtgärd som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2 bör återkallas eller ändras, skall den gå till väga på följande sätt:

   a) Om beslutet om åtgärden fattats av rådet, skall kommissionen föreslå rådet att beslutet upphävs eller ändras. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

   b) I alla övriga fall skall gemenskapens skyddsåtgärder återkallas eller ändras av kommissionen.

Artikel 69
Tilläggsimporttullar

1. En tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i artikel 60.1 skall tas ut vid import av druvsaft och druvmust som omfattas av en särskild skyddsklausul i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för gemenskapsmarknaden som kan bli följden av sådan import förutsatt att

---

[24] EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.
[25] EGT L 349, 31.12.1994, s. 53.

a) importen sker till ett pris som ligger under den nivå som gemenskapen har anmält till Världshandelsorganisationen, eller

b) importvolymen under något år överskrider en viss nivå.

Den volym som avses i led b skall grunda sig på marknadstillträdesnivån, i tillämpliga fall, definierad som importen i procent av motsvarande inhemska konsumtionen de föregående tre åren.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, skall inga tilläggsimporttullar tas ut.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a skall importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen.

Cif-importpriserna skall kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

Artikel 70

Upphörande med aktiv och passiv förädling

1. Om gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom systemet med aktiv eller passiv förädling, får kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på initiativ och i enlighet med förfarandet i artikel 104.1 helt eller delvis upphäva tillämpningen av systemet med aktiv eller passiv förädling för produkter som omfattas av denna förordning. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat skall den fatta beslut därom inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot.

Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall börja tillämpas omedelbart.

En medlemsstat får inom fem arbetsdagar från underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder i enlighet med punkterna 1 och 2 till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärderna i fråga inom en månad efter det att beslutet hänskjutits till rådet.

2. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall kunna fungera tillfredsställande, får rådet i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet med aktiv eller passiv förädling för de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 71

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Kapitel IV
Bestämmelser vid import

Artikel 72
Importkrav

1. Om inte annat föreskrivs, särskilt i avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget, skall bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning i kapitlen III och IV i avdelning III i denna förordning samt artikel 19.2 gälla för produkter med KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till gemenskapen.

2. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget skall de produkter som avses i punkt 1 framställas enligt de oenologiska metoder och restriktioner som rekommenderats av Internationella vinorganisationen eller godkänts av gemenskapen enligt denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter.

3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 skall det uppvisas

   a) ett intyg som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts, som är utfärdat av ett behörigt organ som finns upptaget på en förteckning som skall upprättas enligt förfarandet i artikel 104.1 i det land från vilket produkten kommer,

   b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det land från vilket produkten kommer, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Artikel 73
Tullkvoter

1. Tullkvoter för import av produkter som omfattas av denna förordning och som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets rättsakter skall öppnas och förvaltas enligt förfarandet i artikel 104.1.

2. Tullkvoterna skall förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan de berörda aktörerna, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod används:

   a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna kommer in (metoden ”först till kvarn”).

   b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).

   c) En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”traditionella importörer/nykomlingar”).

3. Den metod för förvaltning som antas för tullkvoterna skall där så är lämpligt lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra jämvikten på denna marknad.

Artikel 74
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led a.

AVDELNING V
PPRODUKTIONSKAPACITET

Kapitel I
Olagliga planteringar

Artikel 75
Olagliga planteringar som planterats efter den 1 september 1998

1. Producenter skall på egen bekostnad röja arealer som efter den 1 september 1998 planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt.

2. Till dess att röjningen enligt punkt 1 är gjord får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten endast släppas ut på marknaden för destillation. Destillationsprodukterna får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.

3. Efter den 31 december 2008 skall medlemsstaterna ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten påföljder som differentieras efter hur allvarligt, omfattandet och varaktigt detta åsidosättande är.

4. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars varje år underrätta kommissionen om de arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt efter den 1 september 1998 och om de arealer som röjts i enlighet med punkt 1.

5. Slutet på det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2013 enligt artikel 80.1 påverkar inte skyldigheterna enligt denna artikel.

Artikel 76
Obligatorisk legalisering av planteringar som planterats olagligt före den 1 september 1998

1. Producentern skall senast den 31 december 2009 mot en avgift legalisera arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998.

Första stycket skall inte gälla arealer som legaliserats enligt villkoren i artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1493/1999

2. Den avgift som avses i punkt 1 skall fastställas av medlemsstaterna. Den skall vara minst dubbelt så stor som det genomsnittliga värdet av motsvarande planteringsrätt i det berörda området.

3. Till dess att legaliseringen enligt punkt 1 är gjord får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten endast släppas ut på marknaden för destillation. Produkterna får inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.

4. De olagligt planterade arealer som avses i punkt 1 som inte har legaliserats enligt punkt 1 senast den 31 december 2009 skall röjas av producenterna i fråga på deras egen bekostnad.

   Medlemsstaterna skall ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten påföljder som differentieras efter hur allvarligt, omfattandet och varaktigt detta åsidosättande är.

5. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars varje år underrätta kommissionen om

   a) de arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998,

   b) de arealer som legaliserats i enlighet med punkt 1, avgifterna enligt samma punkt, och det genomsnittliga regionala värdet av planteringsrätterna enligt punkt 2.

   Medlemsstaterna skall, första gången senast den 1 mars 2010, underrätta kommissionen om de arealer som röjts i enlighet med punkt 4 första stycket.

6. Slutet på det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2013 enligt artikel 80.1 påverkar inte skyldigheterna enligt punkterna 3–5.

Artikel 77
Destillation

1. Medlemsstaterna skall kräva att destillation enligt artiklarna 75.2 och 76.3 styrks i form av destillationskontrakt som producenterna skall lämna in.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera förekomsten av destillationskontrakt enligt punkt 1. De skall ålägga påföljder om kravet inte är uppfyllt.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de arealer som omfattas av destillation och motsvarande alkoholvolym.

Artikel 78
Kompletterande åtgärder

De arealer som avses i artikel 75.1 första stycket och i artikel 76.1 första stycket skall inte berättiga till nationellt stöd eller stöd från gemenskapen sålänge de inte är legaliserade.

Artikel 79
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) närmare bestämmelser om den information som medlemsstaterna skall lämna och om eventuella nedsättningar av budgetanslagen i bilaga II om kraven åsidosätts,

b) närmare bestämmelser om de påföljder som medlemsstaterna skall ålägga om kraven i artiklarna 75, 76 och 77 åsidosätts.

Kapitel II
Övergångssystem för planteringsrätter

Artikel 80
Tillfälligt förbud mot plantering av vinstockar

1. Plantering av vinstockar som klassificerats som sorter för vinframställning enligt artikel 18.1 första stycket skall vara förbjuden till och med den 31 december 2013; detta skall dock inte påverka tillämpningen av artikel 18, särskilt punkt 3 i denna.

2. Till och med den 31 december 2013 skall det även vara förbjudet att ympa sorter för vinframställning enligt artikel 18.1 första stycket på andra sorter än sådana för vinframställning enligt den artikeln.

3. Trots punkterna 1 och 2 skall plantering och ympning enligt de punkterna vara tillåten om den täcks av

   a) en nyplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 81,

   b) en återplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 82,

   c) en planteringsrätt som beviljats från en reserv, enligt vad som avses i artiklarna 83 och 84.

4. De planteringsrätter som avses i punkt 3 skall beviljas i hektar.

5. Artiklarna 81–86 skall tillämpas till och med den 31 december 2013.

Artikel 81
Nyplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna får bevilja producenter nyplanteringsrätter för arealer

   a) avsedda för nyplantering i samband med fastighetsreglering eller expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell lagstiftning,

   b) avsedda för försöksändamål,

   c) avsedda för odling av moderplantor för ympmaterial, eller

d) vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda att konsumeras av vinodlarens familj.

2. Nyplanteringsrätter skall

a) användas av den producent som beviljats dem,

b) utnyttjas före utgången av det andra vinåret efter det år de beviljades, och

c) användas för de ändamål som beviljandet gäller.

Artikel 82
Återplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna skall bevilja återplanteringsrätter till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar.

Återplanteringsrätter får dock inte beviljas för arealer för vilka det beviljats en röjningspremie enligt kapitel III.

2. Medlemsstaterna får bevilja återplanteringsrätter till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar. I så fall skall den areal åtagandet gäller röjas senast före utgången av det tredje året efter det år då de nya vinstockar, som återplanteringsrätterna gäller, planterades.

3. Återplanteringsrätterna skall beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen.

4. Återplanteringsrätterna skall utnyttjas på det företag för vilket de har beviljats. Medlemsstaterna får föreskriva att dessa rätter bara får utnyttjas på den areal på vilken röjningen ägde rum.

5. Utan hinder av punkt 4 får medlemsstaterna besluta att återplanteringsrätter helt eller delvis får överföras till ett annat företag inom samma medlemsstat om

a) en del av företaget i fråga överförs till det andra företaget,

b) arealer på det senare företaget är avsedda för

– produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller

– för odling av moderplantor för ympmaterial.

Medlemsstaterna skall se till att tillämpningen av undantagen i första stycket inte medför en allmän ökning av produktionskapaciteten på deras territorium, särskilt när överföringar sker från icke bevattnade till bevattnade arealer.

6. Punkterna 1–5 skall även gälla för rätter som kan likställas med återplanteringsrätter och som förvärvats med stöd av tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationell lag.

7. Återplanteringsrätter som förvärvats med stöd av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall användas inom de tidsfrister som föreskrivs i den.

Artikel 83

Nationella och regionala reserver av planteringsrätter

1. För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten skall medlemsstaterna inrätta en nationell reserv eller regionala reserver av planteringsrätter.

2. Medlemsstater som har inrättat nationella eller regionala reserver av planteringsrätter enligt förordning (EG) nr 1493/1999 får behålla de reserverna till och med den 31 december 2013.

3. Följande planteringsrätter skall föras till den nationella reserven eller de regionala reserverna om de inte används inom föreskriven tid:

   a) Nyplanteringsrätter.

   b) Återplanteringsrätter.

   c) Planteringsrätter som tilldelats från reserven.

4. Producenter får överföra återplanteringsrätter till den nationella reserven eller de regionala reserverna. Villkoren för sådan överföring, vid behov mot ekonomisk ersättning från medlemsstaten, skall bestämmas av medlemsstaten med hänsyn till parternas legitima intressen.

5. Med avvikelse från punkt 1 kan en medlemsstat välja att inte tillämpa systemet med reserver på villkor att den kan bevisa att den har ett effektivt system för förvaltning av planteringsrätterna för hela sitt territorium. Det alternativa systemet får om så erfordras avvika från relevanta bestämmelser i detta kapitel.

   Första stycket gäller även medlemsstater som upphör med att använda nationella eller regionala reserver enligt förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 84

Tilldelning av planteringsrätter från reserven

1. Medlemsstater får bevilja rätter från reserven

   a) utan betalning till producenter som är yngre är 40 år, som har nödvändiga yrkeskunskaper och som för första gången etablerar sig på ett vinproducerande företag och som har en ledande ställning på företaget, eller

   b) mot betalning till staten eller i förekommande fall till regionen, till producenter som avser att använda rätterna för att plantera arealer vars produktion har en säker marknad.

   Medlemsstaterna skall ställa upp kriterierna för fastställandet av storleken på den ersättning som avses i b, som kan variera beroende på den avsedda slutprodukten från den berörda vinodlingen och på den återstående övergångsperiod under vilken förbudet mot nyplantering enligt artikel 80.1 och 80.2 gäller.

2. Om planteringsrätter som beviljats från en reserv används, skall medlemsstaterna se till

   a) att platsen, de använda sorterna och de använda odlingsmetoderna garanterar att den efterföljande produktionen är anpassad till efterfrågan på marknaden, och

   b) att den berörda avkastningen är typisk för genomsnittet i regionen, särskilt när planteringsrätter från icke-bevattnade arealer används för bevattnade arealer.

3. Planteringsrätter som beviljats från en reserv, men som inte används före utgången av det andra vinåret efter det vinår då de beviljades skall vara förverkade och föras tillbaka till reserven.

4. Planteringsrätter i en reserv som inte är fördelade före utgången av det femte vinåret efter det år då de fördes till reserven skall förfalla.

5. Om det finns regionala reserver i en medlemsstat får den fastställa bestämmelser om omfördelning av planteringsrätter mellan de regionala reserverna. Om det finns både regionala och nationella reserver i en medlemsstat får medlemsstaten även tillåta överföringar mellan dessa.

   Överföringar får göras med förbehåll för en nedsättningskoefficient.

Artikel 85
De minimis

Detta kapitel skall inte tillämpas i medlemsstater där vinproduktionen inte överstiger 25 000 hektoliter per vinår. Denna produktion skall beräknas på grundval av den genomsnittliga produktionen under de fem föregående vinåren.

Artikel 86
Strängare nationella föreskrifter

Medlemsstaterna får anta strängare nationella föreskrifter om tilldelningen av nyplanteringsrätter eller återplanteringsrätter. De får kräva att ansökningarna, och de relevanta upplysningar som skall lämnas i ansökningarna, skall kompletteras med ytterligare uppgifter som behövs för att övervaka utvecklingen av produktionskapaciteten.

Artikel 87
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) bestämmelser som gör det möjligt att undvika onödigt stora administrativa pålagor vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel,

b) den samtidiga förekomsten av vinodlingar som avses i artikel 82.2,

c) tillämpningen av den nedsättningskoefficient som avses i artikel 84.5.

Kapitel III
Systemet med röjning

Artikel 88
Tillämpningsområde och definition

1. I detta kapitel fastställs villkoren för utbetalning av ett bidrag till vinodlarna i utbyte mot röjning av vinstockar (nedan kallat *röjningsbidrag*).

2. I detta kapitel avses med *röjning* fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar.

Artikel 89
Systemets giltighetstid

Röjningssystemet skall gälla till och med utgången av vinåret 2012/2013.

Artikel 90
Villkor för bidragsberättigande

Röjningsbidraget beviljas endast om arealen i fråga uppfyller följande villkor:

a) Den har inte fått stöd för omstrukturering och omställning från gemenskapen under de tio vinår som föregår röjningen.

b) Den har inte fått stöd från gemenskapen genom någon gemensam organisation av marknaden under de fem vinår som föregår röjningen.

c) Den brukas.

d) Den är inte mindre än 0,1 hektar.

e) Den har inte planterats i strid med gällande gemenskapsbestämmelser eller nationell lag.

f) Den är planterad med en druvsort för vinframställning som klassificerats av de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 18.1 första stycket.

Arealer som legaliserats i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 76.1 i den här förordning skall trots vad som sägs i led e berättiga till röjningsbidraget.

Artikel 91
Röjningsbidragets storlek

1. Storleksskalor för de röjningsbidrag som skall beviljas skall fastställas enligt förfarandet i artikel 104.1.

2. Det specifika belopp som skall betalas ut i röjningsbidrag skall fastställas av medlemsstaterna inom de storleksskalor som avses i punkt 1 och på grundval av det berörda företagets historiska avkastning.

Artikel 92
Förfarande och budget

1. Intresserade producenter skall skicka in ansökningar om röjningsbidrag till respektive myndigheter i medlemsstaterna senast den 30 september varje år.

2. Medlemsstaternas myndigheter skall behandla godtagbara ansökningar och senast den 15 oktober varje år underrätta kommissionen om den sammanlagda areal och de sammanlagda belopp som dessa omfattar, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller.

3. Den maximala årsbudgeten för systemet med röjning anges i bilaga VII.

4. Senast den 15 november varje år skall det i enlighet med förfarandet i artikel 104.1 fastställas en fast procentsats för hur stora belopp som kan godtas, om det sammanlagda belopp som medlemsstaterna har anmält till kommissionen överstiger de tillgängliga budgetmedlen.

5. Senast den 15 januari varje år skall medlemsstaterna godkänna ansökningarna

   a) för arealer för vilka det lämnats in en ansökan för hela arealen, om kommissionen inte har fastställt en procentsats enligt punkt 4, eller

   b) för de arealer som är resultatet av tillämpningen av den procentsats som avses i punkt 4 på grundval av objektiva och icke diskriminerande kriterier.

   Medlemsstaterna skall senast den 30 januari varje år underrätta kommissionen om de ansökningar som godkänts, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller och det sammanlagda belopp som betalats ut i röjningsbidrag i varje region.

6. För det föregående vinåret skall medlemsstaterna senast den 15 september varje år underrätta kommissionen om

   a) de arealer som har röjts, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller,

   b) det sammanlagda belopp som betalats ut i röjningsbidrag i varje region.

Artikel 93
Tvärvillkor

Om det konstateras att en jordbrukare när som helst inom fem år efter utbetalningen av röjningsbidraget på sitt företag inte iakttar de föreskrivna verksamhetskrav och krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artiklarna 3–7 i förordning (EG) nr 1782/2003 till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren, skall beloppet minskas eller dras in, helt eller delvis, beroende på överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och jordbrukaren skall i tillämpliga fall åläggas att betala tillbaka det enligt villkoren i de bestämmelserna.

Närmare bestämmelser för den berörda medlemsstatens minskning eller återvinning av hela eller en del av stödet skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 94
Undantag

1. En medlemsstat får besluta att avvisa ytterligare ansökningar enligt artikel 92.1 när den sammanlagda röjda arealen på dess territorium uppgår till 10 procent av landets vinodlingsareal enligt bilaga VIII.

2. Medlemsstaterna får utesluta vinodlingar i bergsområden och på branta sluttningar från systemet med röjning på villkor som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 104.1.

3. Medlemsstater får utesluta arealer från systemet med röjning om användningen av det är oförenligt med miljöhänsyn. De arealer som utesluts på detta sätt får högst utgöra två procent av den sammanlagda vinodlingsarealen enligt bilaga VIII.

4. Medlemsstater som beslutar sig för att använda möjligheterna i punkterna 2 och 3 skall senast den 1 augusti varje år, och första gången den 1 augusti 2008, med avseende på de röjningsåtgärder som kommer att vidtas, underrätta kommissionen om

   a) de arealer som har uteslutits,

   b) skälen till varför de har uteslutits enligt punkterna 2 och 3.

5. Medlemsstaterna skall ge producenter med arealer som uteslutits enligt punkterna 2 och 3 företräde i samband med andra stödåtgärder i denna förordning, särskilt, när så är lämpligt, i samband med omstrukturerings- och omställningsåtgärder inom stödprogram och åtgärder för landsbygdsutveckling.

Artikel 95
Systemet med samlat gårdsstöd

1. Jordbrukare som deltar i röjningssystemet skall få stödrättigheter enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EG) nr 1782/2003 för de berörda arealerna.

2. Medlemsstaterna skall fastställa beloppet på de stödrättigheter som avses i punkt 1 för vinodlingsarealer som röjs i överensstämmelse med detta kapitel till ett belopp som motsvarar det genomsnittliga värdet av stödrättigheterna i den berörda regionen, dock högst 350 euro per hektar.

   Till och med utgången av vinåret 2012/2013 skall medlemsstaterna senast den 15 september varje år underrätta kommissionen om de genomsnittliga regionala engångsbetalningar som har legat till grund för fastställandet av stödrättigheterna.

Artikel 96
De minimis

Detta kapitel skall inte tillämpas i medlemsstater där vinproduktionen inte överstiger 25 000 hektoliter per vinår. Denna produktion skall beräknas på grundval av den genomsnittliga produktionen under de fem föregående vinåren.

Artikel 97
Kompletterande nationellt stöd

Medlemsstaterna får bevilja kompletterande nationellt stöd för röjning utöver det beviljade röjningsbidraget.

Artikel 98
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) de bidragsskalor och nivåer som avses i artikel 91,

b) närmare bestämmelser om tvärvillkor,

c) kriterierna för undantag enligt artikel 94,

d) medlemsstaternas rapporteringskrav när det gäller genomförandet av röjningssystemet, inbegripet påföljder vid sen rapportering och när det gäller den information som medlemsstaterna skall lämna till producenterna om möjligheten att använda systemet,

e) rapporteringskraven när det gäller kompletterande nationellt stöd,

f) betalningsfrister.

AVDELNING VI
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 99
Vinodlingsregister

Medlemsstaterna skall föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten.

Artikel 100
Inventering

Medlemsstaterna skall senast den 1 mars varje år skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet till kommissionen som grundar sig det vinodlingsregister som avses i artikel 99.

Artikel 101
Vinodlingsregistrets och inventerings giltighetstid

Från och med den 1 januari 2014 kan det när som helst i enlighet med förfarandet i artikel 104.1 beslutas att artiklarna 99 och 100 inte längre skall tillämpas.

Artikel 102
Obligatoriska deklarationer

1. Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin skall varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarera vilka mängder som producerats av den senaste skörden.

2. Medlemsstaterna får kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden.

3. Producenter av druvmust och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare skall varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarera sina lager av druvmust och vin, oavsett om dessa hänför sig till innevarande eller tidigare års skörd. Druvmust och vin som importerats från tredjeland skall anges separat.

Artikel 103
Följedokument och register

1. De produkter som omfattas av denna förordning får endast sättas i omlopp inom gemenskapen om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar sådana produkter som omfattas av denna förordning, särskilt producenter, tappningsföretag och bearbetningsföretag, liksom även näringsidkare som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 104.1, skall föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

Artikel 104
Förvaltningskommittéförfarandet

1. När kommissionen har fått befogenheter enligt denna förordning skall den biträdas av en förvaltningskommitté, om inte annat föreskrivs.

   Artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG skall tillämpas.

   Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

2. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 105
Finansiella resurser

Åtgärderna i avdelning II kapitel I och i avdelning V kapitel III utgör interventioner i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1290/2005, med undantag för åtgärderna i artikel 95 i den här förordningen, som utgör direktstöd till jordbrukare enligt artikel 3.1 c i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 106

Informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall förse varandra med all den information som behövs för att genomföra denna förordning, särskilt för att kunna övervaka och analysera marknaden och för att fullgöra internationella åtaganden för de produkter som omfattas av denna förordning.

2. Närmare bestämmelser skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1 för att fastställa vilken information som behövs för tillämpningen av punkt 1 och för att fastställa form, innehåll, periodicitet och tidsfrister för denna information samt regler för hur information och handlingar överförs och görs till gängliga.

Artikel 107

Övervakning

Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna se till att administrations- och kontrollförfarandena är förenliga med det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS) med avseende på

a) databasen,

b) de system för identifiering av jordbruksskiften som avses i artikel 20.1 i förordning (EG) nr 1782/2003,

c) de administrativa kontrollerna.

Dessa förfaranden skall utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas med IAKS.

Artikel 108

Kontroller och administrativa påföljder och hur de skall rapporteras

Följande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 104.1:

a) Bestämmelser om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna skall utföra med hänsyn till de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning.

b) Ett system för tillämpning av administrativa påföljder vid konstaterande av överträdelser i fråga om de skyldigheter som följer av denna förordning. Påföljderna skall avpassas till överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

c) Bestämmelser om återvinning av felaktiga utbetalningar till följd av tillämpningen av denna förordning.

d) Bestämmelser om rapportering av kontroller som utförts samt resultaten av dessa.

Artikel 109
Utnämnande av ansvariga nationella myndigheter

1. Medlemsstaterna skall utse en eller flera myndigheter som skall ansvara för att gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna skall i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att utföra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda laboratorierna skall uppfylla de allmäna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen skall göra denna information allmänt tillgänglig.

Artikel 110
Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för denna avdelning skall antas enligt förfarandet i artikel 104.1.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

a) närmare bestämmelser om det vinodlingsregister som föreskrivs i artikel 99 och i synnerhet dess användning för övervakning och kontroll av produktionskapaciteten,

b) närmare bestämmelser om den inventering som föreskrivs i artikel 100 och i synnerhet dess användning för övervakning och kontroll av produktionskapaciteten,

c) närmare bestämmelser om mätning av arealer,

d) påföljder vid överträdelser av kraven på utbyte av information,

e) de obligatoriska deklarationer som föreskrivs i artikel 102,

f) de följedokument och register som föreskrivs i artikel 103.

AVDELNING VII
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Kapitel I
Ändringar

Artikel 111
Ändringar i förordning (EG) nr 2702/1999

Artikel 2 d i förordning (EG) nr 2702/1999 skall ersättas med följande:

”d) Åtgärder för att informera om gemenskapens system för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och spritdrycker med skyddad geografisk beteckning eller reserverad traditionell beteckning.”

Artikel 112

Ändringar i förordning (EG) nr 2826/2000

Förordning (EG) nr 2826/2000 skall ändras på följande sätt:

1) Artikel 2 d i skall ersättas med följande:

”d) Åtgärder för att informera om gemenskapens system för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och spritdrycker med skyddad geografisk beteckning eller reserverad traditionell beteckning samt åtgärder för att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av ansvarslös alkoholkonsumtion.”

2) Artikel 3 e i skall ersättas med följande:

”e) Lämpligheten av att informera om gemenskapens system för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och spritdrycker med geografisk beteckning eller reserverad traditionell beteckning och behovet av att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av ansvarslös alkoholkonsumtion.”

3) I artikel 9.2 skall följande stycke läggas till:

”Den procentsats som anges i första stycket skall vara 60 % för åtgärder för att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av ansvarslös alkoholkonsumtion.”

Artikel 113

Ändringar i förordning (EG) nr 1782/2003

Förordning (EG) nr 1782/2003 skall ändras på följande sätt:

1) Artikel 33.1 a skall ersättas med följande:

”a) de har beviljats stöd under den referensperiod som avses i artikel 38 enligt minst ett av de stödsystem som anges i bilaga VI eller, när det gäller olivolja, under de regleringsår som avses i artikel 37.1 andra stycket eller, när det gäller sockerbetor, sockerrör och cikoria, om de har erhållit marknadsstöd under den representativa period som avses i punkt K i bilaga VII eller, när det gäller bananer, om de har erhållit ersättning för inkomstbortfall under den representativa period som avses i punkt L i bilaga VII eller, när det gäller frukt och grönsaker, om de var producenter av frukt och grönsaker under den representativa period som medlemsstaterna tillämpar för de produkterna enligt punkt M i bilaga VII eller, när det gäller vin, om de har fått en stödrättighet enligt artikel 96.1 i rådets förordning (EG) nr [*denna förordning*]*.

* EUT L [...], …, s. [...]”.

2) I artikel 37.1 skall följande stycke läggas till:

”När det gäller vin skall referensbeloppet beräknas och justeras i enlighet med punkt N i bilaga VII.”

3) I artikel 41 skall följande punkt läggas till som punkt 1b:

”1b När det gäller vin och med hänsyn till de senaste uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga för kommissionen i enlighet med [artikel 92.5] i förordning (EG) nr [*denna förordning*], får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i denna förordning anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIII till denna förordning.”

4) I artikel 43.2 skall följande led införas efter led a*c*:

”a*d* när det gäller vin, antalet hektar beräknade enligt punkt N i bilaga VII,”.

5) Artikel 44.2 skall ersättas med följande:

”2. Med *stödberättigande hektar* avses alla jordbruksarealer inom jordbruksföretaget som upptas av åkermark och permanent betesmark, utom arealer som är skogbeväxta eller används för annat än jordbruksverksamhet.”

6) Artikel 51 skall ersättas med följande:

”Artikel 51
Användning av mark för jordbruksändamål

Jordbrukare får använda de skiften som har deklarerats i enlighet med artikel 44.3 för alla jordbruksverksamheter.”

7) I artikel 71c skall följande stycke läggas till:

”När det gäller vin och med hänsyn till de senaste uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga för kommissionen i enlighet med [artikel 92.5] i förordning (EG) nr [*denna förordning*], får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i denna förordning anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIIIa till denna förordning.”

8) I artikel 145 skall följande led införas efter led dd:

”de) närmare bestämmelser om inbegripandet av stöd för vin i systemet med samlat gårdsstöd enligt förordning (EG) nr [*denna förordning*].”

9) I bilaga IV andra kolumnen skall sista strecksatsen ersättas med följande:

”– Bibehållande av olivlundar och vinstockar i gott vegetativt skick”.

10) Efter punkt M i bilaga VII skall följande punkt N införas:

”N. Vin

Antalet hektar skall motsvara det antal hektar som har röjts i överensstämmelse med avdelning V kapitel III i förordning (EG) nr [*denna förordning*].

Referensbeloppet för de stödrättigheter som skall tilldelas varje jordbrukare enligt röjningssystemet i förordning (EG) nr [*denna förordning*] skall vara lika med det belopp som erhålls vid multiplicering av antalet röjda hektar med det genomsnittliga regionala värdet av stödrättigheterna i den berörda regionen. Det får dock betalas ut högst 350 euro/hektar.”

Artikel 114
Ändringar i förordning (EG) nr 1290/2005

Artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 skall ersättas med följande:

”2. Kommissionen skall fastställa de belopp som med tillämpning av artiklel 10.2 och artiklarna 143d och 143e i förordning (EG) nr 1782/2003, artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 387/2007 och artikel 17.2 i rådets förordning (EG) nr [denna förordning] skall ställas till förfogande för EJFLU.”

Kapitel II
Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 115
Övergångsbestämmelser

Enligt förfarandet i artikel 104.1 får åtgärder vidtas

a) för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 till dem som fastställs genom den här förordningen, och

b) för att, vid behov, lösa särskilda praktiska problem. Sådana åtgärder får, om de är vederbörligen motiverade, avvika från vissa bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 116
Tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd

Om inte något annat föreskrivs i denna förordning och i synnerhet med undantag av de kompletterande nationella stöd som avses i artikel 97, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 117
Upphävande

Förordning (EG) nr 1493/1999 skall upphöra att gälla. Om producenter påbörjar eller genomför åtgärder som är stödberättigande enligt förordning (EG) nr 1493/1999 innan denna förordning träder i kraft skall följande bestämmelser i den förordningen fortsätta att tillämpas för vinåret 2008/2009:

a) Bestämmelserna i kapitlen II och III i avdelning II (bidrag för slutgiltig nedläggning och omstrukturering och omställning).

b) Bestämmelserna i avdelning III (marknadsmekanismer).

c) Bestämmelserna i artikel 63 i avdelning VII (exportbidrag).

Artikel 118

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2008, utom artiklarna 5 och 8 som skall tillämpas från och med den 30 april 2008.

Kapitel II i avdelning V skall tillämpas till och med den 31 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På kommissionens vägnar
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

Allmänna

1. *vinår*: produktionsåret för de produkter som omfattas av denna förordning. Det inleds den 1 augusti varje år och slutar den 31 juli påföljande år.

Vinstocksrelaterade

2. *röjning*: fullständigt borttagande av alla vinstockar på ett skifte som planterats med vinstockar.

3. *plantering*: slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantskola för ympmaterial.

4. *dubbelympning*: ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

Produktrelaterade

5. *färska druvor*: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade, och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.

6. *färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: den produkt som

   a) har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 vol. % och högst 15 vol. %,

   b) framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 vol. %. som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 18.1 första stycket:

      – av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 vol. %,

      – eller av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. %. och högst 80 vol. %.

7. *druvsaft*: den ojästa men jäsbara flytande produkt som

   a) framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd,

   b) framställs av färska druvor eller av druvmust eller genom återställande. Om produkten har framställts genom återställande, skall det göras av koncentrerad druvmust eller koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 vol. %.

8. *koncentrerad druvsaft*: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas, anger 50,9% eller däröver vid 20 °C.

   Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i koncentrerad druvsaft är 1 vol. %.

9. *vindruv*:

   a) rester som efter jäsning, under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller vin.

   b) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i a.

   c) rester som under lagringen eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust.

   d) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i c.

10. *återstoder från vindruvspressning*: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.

11. *piquettevin:* den produkt som framställs

    a) genom jäsning av obehandlade återstoder från vindruvspressning som är uppblötta i vatten, eller

    b) genom urlakning av jästa återstoder från vindruvspressning med vatten.

12. *vin som har tillsatts alkohol för destillering:* den produkt som

    a) har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 18 vol. % och högst 24 vol. %,

    b) uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt i volymprocent av högst 86 vol. %, och

    c) har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.

Alkoholhalt

13. *verklig alkoholhalt i volymprocent:* antal liter ren alkohol vid 20° i 100 liter av produkten vid samma temperatur.

14. *potentiell alkoholhalt i volymprocent:* antal liter ren alkohol vid 20° som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.

15. *total alkoholhalt i volymprocent:* summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

16. *naturlig alkoholhalt i volymprocent:* en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.

17. *verklig alkoholhalt uttryckt i massa:* antal kg ren alkohol som finns i 100 kg av produkten.

18. *potentiell alkoholhalt uttryckt i massa:* antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.

19. *total alkoholhalt uttryckt i massa:* summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

BILAGA II

Budget för stödprogram och minimibelopp för säljfrämjande åtgärder enligt artiklarna 8.1 och 9.5

i 1 000 euro

Budgetår	2009		2010		2011		2012		2013		2014		Fr.o.m 2015	
	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder	Totalt	varav säljfrämj ande åtgärder	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder	Totalt	varav säljfräm-jande åtgärder
BG	13 018	2 839	17 874	2 839	17 510	2 839	17 631	2 839	17 389	2 839	17 348	2 839	17 206	2 839
CZ	1 672	471	2 245	471	2 202	471	2 217	471	2 188	471	2 183	471	2 166	471
DE	19 116	4 692	25 998	4 692	25 482	4 692	25 654	4 692	25 310	4 692	25 253	4 692	25 052	4 692
EL	11 246	2 395	15 468	2 395	15 152	2 395	15 257	2 395	15 046	2 395	15 011	2 395	14 888	2 395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1 506	289	2 086	289	2 043	289	2 057	289	2 028	289	2 023	289	2 006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2 659	17 095	2 659	16 745	2 659	16 862	2 659	16 628	2 659	16 590	2 659	16 454	2 659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6 711	1 604	9 147	1 604	8 965	1 604	9 026	1 604	8 904	1 604	8 883	1 604	8 812	1 604
PT	31 504	6 294	43 532	6 294	42 630	6 294	42 930	6 294	42 329	6 294	42 229	6 294	41 878	6 294
RO	22 894	4 329	31 752	4 329	31 107	4 329	31 338	4 329	30 905	4 329	30 840	4 329	30 582	4 329
SI	2 259	557	3 071	557	3 010	557	3 030	557	2 990	557	2 983	557	2 959	557
SK	1 497	465	1 989	465	1 953	465	1 965	465	1 940	465	1 936	465	1 922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

BILAGA III

Budgetanslag för åtgärder för landsbygdsutveckling

(se artikel 17.3)

i 1 000 euro

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013	Fr.o.m. 2014
BG	2 024	3 035	5 059	6 071	7 083	8 094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4 301	7 169	8 603	10 037	11 470
EL	1 759	2 639	4 399	5 278	6 158	7 038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1 943	2 914	4 857	5 829	6 800	7 772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1 015	1 523	2 538	3 046	3 554	4 061
PT	5 012	7 518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3 668	5 503	9 171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1 015	1 184	1 353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

BILAGA IV

Kategorier druvprodukter

1. Vin

Vin är den produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

Vin skall

a) eventuellt till följd av de processer som anges i punkt B i bilaga V, ha en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 vol. %, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B i enlighet med bilaga IX, och lägst 9 vol. % inom övriga vinodlingszoner,

b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten i volymprocent, om det har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, ha en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 4,5 vol. %, eventuellt till följd av de processer som anges i bilaga V punkt B,

c) ha en total alkoholhalt i volymprocent på högst 15 vol. %. Kommissionen får höja den övre gränsen för den totala alkoholhalten i volymprocent till 20 vol. % för viner från vissa vinodlingsområden i gemenskapen om dessa har framställts utan berikning,

d) dessutom, med förbehåll för undantag som kan fastställas, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

”Retsina” är vin som uteslutande produceras på Greklands geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att få ett Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

2. Ungt icke färdigjäst vin

Ungt icke färdigjäst vin är vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen (vindruv).

3. Likörvin

Likörvin är den produkt som

a) har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 vol. % och högst 22 vol. %,

b) har en total alkoholhalt i volymprocent på lägst 17,5 vol. %, utom för vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som skall sammanställas i enlighet med artikel 104.1,

c) framställs av

- delvis jäst druvmust, eller
- vin, eller
- en blandning av dessa produkter, eller

– druvmust eller en blandning av druvmust och vin, när det gäller vissa likörviner med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 104.1.

d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt i volymprocent på lägst 12 vol. %, utom vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som skall sammanställas i enlighet med artikel 104.1,

e) har tillförts

i) någon av dessa produkter eller en blandning därav:

– Neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 96 vol. %.

– Destillat av vin eller torkade druvor som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. %.

ii) när så är lämpligt tillsammans med en eller flera av följande produkter:

– Koncentrerad druvmust.

– En blandning av en av de produkter som avses i led e med någon druvmust enligt punkt c första och fjärde strecksatsen.

f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som skall sammanställas i enlighet med artikel 104.1, har tillförts

i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller

ii) en eller flera av följande produkter:

– Alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 vol. % och lägst 96 vol. %.

– Sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvspressning som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. %.

– Sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och lägre än 94,5 vol. %.

iii) när så är lämpligt en eller flera av följande produkter:

– Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

– Koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust.

– Koncentrerad druvmust.

– En blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

4. Mousserande vin

Mousserande vin är den produkt som

a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av

– färska druvor,

– druvmust,

– vin, eller

– vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning,

b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning, och

c) i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.

5. Mousserande vin tillsatt med koldioxid

Mousserande vin tillsatt med koldioxid är den produkt som

a) framställs av vin,

b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och

c) i slutna behållare vid en temperatur av 20°C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.

6. Pärlande vin

Pärlande vin är den produkt som

a) framställs av vin med en total alkoholhalt av lägst 9 vol. %,

b) har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 7 vol. %,

c) i slutna behållare vid en temperatur av 20°C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på endogen koldioxid i lösning, och

d) tappas på behållare som rymmer högst 60 l.

7. Pärlande vin tillsatt med koldioxid

Pärlande vin tillsatt med koldioxid är den produkt som

a) framställs av vin eller av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning,

b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 vol. % och en total alkoholhalt av lägst 9 vol. %,

c) i slutna behållare vid en temperatur av 20°C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på helt eller delvis tillsatt koldioxid i lösning,

d) tappas på behållare som rymmer högst 60 l.

8. Druvmust

Druvmust är den flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i druvmust är 1 vol. %.

9. Delvis jäst druvmust

Delvis jäst druvmust är den produkt som framställs genom jäsning av druvmust med en verklig alkoholhalt i volymprocent på över 1 vol. %, men lägre än tre femtedelar av dess totala alkoholhalt i volymprocent. Vissa viner med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning med en verklig alkoholhalt i volymprocent under tre femtedelar av den totala akoholhalten i volymprocent, men inte lägre än 4,5 vol. %, anses emellertid inte som delvis jäst druvmust.

10. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor

Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor är den produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt i volymprocent inte får vara lägre än 8 vol. %. Vissa viner, som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 104.1, och som motsvarar dessa krav skall dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

11. Koncentrerad druvmust

Koncentrerad druvmust är icke-karamelliserad druvmust som

a) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas i enlighet med artikel 25, anger 50,9% eller däröver vid 20°C,

b) härrör enbart från klassificerade druvsorter enligt artikel 18.1 första stycket.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i koncentrerad druvmust är 1 vol. %.

12. Rektifierad koncentrerad druvmust

Rektifierad koncentrerad druvmust är den flytande icke-karamelliserade produkt som

a) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas i enlighet med artikel 25, anger 61,7% eller däröver vid 20°C,

b) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,

c) har följande egenskaper:

- ett pH-värde på högst 5 vid 25° brix,
- en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25° brix,
- en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som skall fastställas,
- ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25° brix,
- en titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet,
- en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
- en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,

– en ledningsförmåga vid 25° brix och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm,

– en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,

– innehåller mesoinositol.

d) härrör enbart från klassificerade druvsorter enligt artikel 18.1 första stycket.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 vol. %.

13. Vin av övermogna druvor

Vin av övermogna druvor är den produkt som

a) produceras i gemenskapen, utan berikning, av druvor som skördats i gemenskapen av de druvsorter som fastställs i artikel 18.1 första stycket,

b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 vol. %,

c) har en total alkoholhalt av lägst 16 vol. % och en verklig alkoholhalt av lägst 12 vol. %.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

14. Vinättika

Vinättika är ättika som

a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och

b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.

BILAGA V

Berikning, syrning och avsyrning i vissa vinodlingszoner

A. Gränser för berikning

1. När väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i gemenskapen (se bilaga IX) så kräver, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från de druvsorter som avses i artikel 18.1 första stycket.

2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent skall åstadkommas med hjälp av de oenologiska behandlingar som avses i punkt B och får inte överstiga följande gränsvärden:

   a) 2 vol. % i vinodlingszonerna A och B i enlighet med bilaga IX,

   b) 1 vol. % i vinodlingszon C i enlighet med bilaga IX.

3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden och i enlighet med förfarandet i artikel 104.1 får gränserna för höjning av alkoholhalten i volymprocent enligt punkt 2 höjas till 3 vol. % i vinodlingszonerna A och B i enlighet med bilaga IX.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt punkt A får endast åstadkommas på följande sätt:

   a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, genom tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.

   b) För druvmust, genom tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust eller genom partiell koncentrering, inbegripet omvänd osmos.

   c) För vin genom partiell koncentrering genom kylning.

2. Användning av en av de behandlingar som avses i punkt 1 skall utesluta användning av de övriga.

3. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte

   a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 %,

   b) Trots bestämmelserna i punkt A.2 b, öka den naturliga alkoholhalten i volymprocent för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.

4. De behandlingar som avses i punkterna 1 och 3 får inte leda till att den totala alkoholhalten i volymprocent för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än

   a) 11,5 vol. % i vinodlingszon A i enlighet med bilaga IX,

b) 12 vol. % i vinodlingszon B i enlighet med bilaga IX,

c) 12,5 vol. % i vinodlingszonerna C I a-b i enlighet med bilaga IX,

d) 13 vol. % i vinodlingszon C II i enlighet med bilaga IX, och

e) 13,5 vol. % i vinodlingszon C III i enlighet med bilaga IX.

5. Genom undantag från punkt 4 får medlemsstaterna

a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 4 till 12 vol. % i vinodlingszon A och 12,5 vol. % i vinodlingszon B enligt bilaga IX,

b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 4 för produktion av viner med ursprungsbeteckning i vinodlingszonerna A och B till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyrning

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå följande behandling:

a) Partiell avsyrning inom vinodlingszonerna A, B, C I a och C I b enligt bilaga IX,

b) syrning och avsyrning inom vinodlingszonerna C II och C III a enligt bilaga IX, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7, eller

c) syrning inom vinodlingszon C III b enligt bilaga IX.

2. Syrning av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast ske inom en gräns på 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.

3. Syrning av vin får endast ske inom en gräns på 2,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.

4. Avsyrning av vin får endast ske inom en gräns på 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.

5. Druvmust avsedd för koncentrering får undergå partiell avsyrning.

6. Under år med ovanliga väderleksförhållanden får medlemsstaterna tillåta syrning av de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna B, C I a och C I b enligt bilaga IX, på de villkor som anges i punkt 1 för zonerna C II, C III a och C III b enligt bilaga IX.

7. Syrning och berikning, liksom syrning och avsyrning, av en och samma produkt skall utesluta varandra, såvida inte undantag medges i det enskilda fallet.

D. Behandlingar

1. De behandlingar som avses i punkterna B och C, med undantag av syrning och avsyrning av vin, skall endast vara tillåtna på villkor som skall fastställas i enlighet

med förfarandet i artikel 104.1 i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.1, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.

2. Koncentrering av vin skall äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvor som använts har skördats.

3. Syrning och avsyrning av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.

4. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna 1–3 skall anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma skall gälla för de mängder koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 104.1, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.

5. Var och en av de behandlingar som anges i punkt C skall antecknas på det dokument som föreskrivs i artikel 103 och som följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.

6. Om inte annat följer av undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa behandlingar inte utföras

   a) i vinodlingszon C enligt bilaga IX efter den 1 januari,

   b) i vinodlingszonerna A och B enligt bilaga IX efter den 16 mars.

   De får dock endast utföras för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.

7. Utan att det påverkar punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syrning och avsyrning av vin äga rum när som helst under året.

BILAGA VI

Restriktioner

A. Allmänna

1. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.

2. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder och behandlingar för framställning av färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin avsett för destillation som har tillsatts alkohol, och pärlande vin.

3. Vin som tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på deras territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.

2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsättas vin. De får inte jäsas till alkohol inom gemenskapens territorium.

3. Bestämmelser i punkterna 1 och 2 skall inte tillämpas på produkter som i Förenade kungariket, Irland och Polen är avsedda för framställning av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka dessa medlemsstater får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet ”vin” ingår.

4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985, och för framställning av vin av övermogna druvor.

5. Om inte annat följer av beslut som rådet kan komma att fatta i enlighet med gemenskapens internationella åtaganden får färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft och koncentrerad druvsaft med ursprung i tredjeland inte användas till vinframställning eller tillsättas vin på gemenskapens territorium.

C. Blandning av viner

Om inte annat följer av beslut som rådet kan komma att fatta i enlighet med gemenskapens internationella åtaganden är det förbjudet att i gemenskapen blanda vin med ursprung i tredjeland med ett gemenskapsvin, liksom att blanda olika viner med ursprung i tredjeland.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden skall medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder från vindruvspressning och vindruv efter druvpressningen; den skall dock alltid vara högre än noll.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvspressning.

3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvspressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv skall inte betraktas som pressning om de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet.

4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens husbehovskonsumtion.

5. Fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter skall avsätta dem under kontrollerade former och på villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 104.1.

BILAGA VII

Röjningsbudget

Budgeten för den stödordning för röjning som avses i artikel 92.3 skall

a) för vinåret 2008/2009 (budgetåret 2009) vara: 430 miljoner euro

b) för vinåret 2009/2010 (budgetåret 2010) vara: 287 miljoner euro

c) för vinåret 2010/2011 (budgetåret 2011) vara: 184 miljoner euro

d) för vinåret 2011/2012 (budgetåret 2012) vara: 110 miljoner euro

e) för vinåret 2012/2013 (budgetåret 2013) vara: 59 miljoner euro

BILAGA VIII

Arealer som medlemsstaterna får utesluta från systemet med röjning

(se artikel 94.1 och 94.3)

i hektar

Medlemsstat	Total areal planterad med vinstockar	Arealer enligt artikel 94.3
BG	135 760	2 715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2 049
EL	66 682	1 334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1 299	26
HU	85 260	1 705
MT	910	18
AT	50 681	1 014
PT	238 831	4 777
RO	178 101	3 562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

BILAGA IX

Vinodlingszoner

De vinodlingszoner som avses i bilaga IV och V skall vara följande:

1. Vinodlingszon A omfattar

   a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna inom vinodlingszon B,

   b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,

   c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa länders vinodlingsarealer,

   d) I Tjeckien: vinodlingsområdet Čechy .

2. Vinodlingszon B omfattar

   a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,

   b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement:

      – i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,

      – i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

      – i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

      – i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

      – i Savojen: Savojen, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),

      – i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.

   c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,

   d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Morava och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,

   e) i Slovakien: vinodlingsområdena i Små Karpaterna, södra Slovakien, Nitra, centrala Slovakien och östra Slovakien samt de vinodlingsområden som inte ingår i punkt 3,

   f) i Slovenien: vinarealerna i följande områden:

      – i regionen Podravje: ljutomerskoormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonskokapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice,

      – i regionen Posavje: bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 5 d,

g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei.

3. Vinodlingszon C I a omfattar följande vinarealer:

a) I Frankrike: vinarealerna

– i följande departement: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag för kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

– i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),

– i arrondissementet Tournon: i kantonerna Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.

b) I Spanien, vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya.

c) I Portugal, vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen ”Vinho Verde” odlas samt ”Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (med undantag för ”Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) som tillhör ”Região viticola da Extremadura”.

d) I Slovakien, regionen Tokay.

e) I Rumänien, de vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 5 f.

4. Vinodlingszon C I b omfattar följande vinarealer:

a) I Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno,

b) I Ungern: samtliga vinarealer.

5. Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:

a) I Frankrike: vinarealerna

– i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,

– i den del av departement Var vars södra del gränsar till följande kommuners norra gräns: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,

– i arrondissementet Nyons och kantonerna Dieulefit, Loirol, Marsanne och Montelimar i departementet Drôme,

– i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.

b) I Italien: vinarealerna i följande områden: Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet utom provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toskana, Umbrien, Venetien utom provinsen Belluno, däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Ponzianeöarna, Capri och Ischia.

c) I Spanien: vinarealerna i följande provinser:

– Lugo, Orense, Pontevedra,

– Ávila (utom de kommuner som omfattas av vindistriktet Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

– La Rioja,

– Álava,

– Navarra,

– Huesca,

– Barcelona, Girona, Lleida,

– i den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,

– i de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungsbeteckningen Penedes,

– vindistriktet Conca de Barberá i provinsen Tarragona.

d) I Slovenien: vinarealerna i regionen Primorska: vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš och vinorodni okoliš Kras.

e) I Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина).

f) I Rumänien: vinarealerna i följande områden: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.

6. Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer:

a) I Grekland: vinarealerna i följande provinser: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadien, Korint, Heraklion, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi och ön Thira (Santorini).

b) I Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd.

c) I Bulgarien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 5 e.

7. Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:

a) I Frankrike: vinarealerna

– i departementen på Korsika,

– i den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset,

Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte Maxime,

– i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.

b) I Italien: vinarealerna i följande regioner: Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, till exempel Pantelleria samt Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.

c) I Grekland: de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 6.

d) I Spanien: de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 3 b eller 5 c.

e) I Portugal: vinarealerna i de regioner som inte ingår i zon C I a.

f) I Cypern: vinarealer på under 600 meters höjd.

g) I Malta: samtliga vinarealer.

8. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.

FINANSIERINGSÖVERSIKT

1.	BUDGETRUBRIK: 05 02 09 05 02 10 01	ANSLAG (milj. euro): 2007: 1 487 2008 1 377 (prel. budgetförslag) 2007: 38 2008: 38 (prel. budgetförslag)
2.	ÅTGÄRDENS BENÄMNING: Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och om ändring av vissa förordningar	
3.	RÄTTSLIG GRUND: Artiklarna 36 och 37 i fördraget.	
4.	SYFTE: Reformens syften är – att öka konkurrenskraften för EU:s vinproducenter, stärka varumärkena för EU:s kvalitetsviner som de bästa i världen, återerövra gamla marknader och erövra nya i EU och i hela världen, – skapa en vinordning med tydliga och enkla regler med en effektivitet som balanserar tillgång och efterfrågan, – skapa en vinordning som bevarar de bästa traditionerna inom EU:s vinproduktion, förbättra den sociala strukturen i många landsbygdsområden och se till att produktionen är så miljövänlig som möjligt.	

5. BUDGETKONSEKVENSER	12 MÅNADERS PERIOD (milj. euro)	INNEVARANDE RÄKENSKAPS-ÅR 2007 (milj. euro)	FÖLJANDE RÄKENSKAPS-ÅR 2008 (milj. euro)
5.0 KOSTNADER – SOM BELASTAR GEMENSKAPENS BUDGET (BIDRAG / STÖD) – FÖR NATIONELLA MYNDIGHETER – FÖR ÖVRIGA	–	–	–
5.1 INKOMSTER – GEMENSKAPENS EGNA MEDEL (AVGIFTER / TULLAR) – NATIONELLA	–	–	–

	2009	2010	2011	2012
5.0.1 BERÄKNADE UTGIFTER 5.1.1 BERÄKNADE INKOMSTER	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

5.2 BERÄKNINGSMETOD:

Årskostnaderna för reformförslaget, inklusive överföringen till landsbygdsutveckling, beräknas uppgå till1,3 miljarder euro, dvs. samma kostnader som om dagens ordning bibehölls.

Beräkningen av kostnaderna för bibehållen ordning beaktar genomsnittet (exkl. de högsta och de lägsta värdena) för budgetutgifterna 2001/2005, med ett tillägg för Bulgariens och Rumäniens anslutning.

Närmare uppgifter om reformens budgetutgifter finns i den bifogade bilagan.

6.0	KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED ANSLAG I TILLÄMPLIGT KAPITEL I DEN LÖPANDE BUDGETEN?	~~JA/NEJ~~
6.1	KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I DEN LÖPANDE BUDGETEN?	~~JA/NEJ~~
6.2	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ETT TILLÄGGSANSLAG?	~~JA/NEJ~~
6.3	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR?	JA ~~NEJ~~

ANMÄRKNINGAR:
–

BILAGA TILL FINANSIERINGSÖVERSIKTEN

200 000 hektar och minskade bidrag med 20 % årligen antal hektar baserat på 30 % av det totala antalet för år 1 och en minskning med 5 %/år		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013		
A. Åtgärder för den gemensamma organisationen av marknaden								
1. <u>Återinförd röjningsordning (totalt: 200 000 hektar)</u>								
genomsnittligt röjningsstöd	*euro/hektar*	*7 174*	*5 739*	*4 591*	*3 673*	*2 938*		
beräknad röjd areal som införts i systemet med samlat gårdsstöd	*hektar*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*		
delsumma maximal årlig budgetkostad för röjning	**milj. euro**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**		
2. <u>återstående utgifter för utfasning av EU:s marknadsåtgärder</u>								
beräknat belopp	milj. euro	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**			
3. <u>finansiering av nationella anslag</u>								
maximalt belopp för nationella anslag	milj. euro	634	879	863	870	858		
varav minimium för säljfrämjande åtgärder	milj. euro	120	120	120	120	120		
totalt maximalt belopp för nationella anslag	**milj. euro**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**		
andel säljfrämjande åtgärder i nationella åtgärder	*%*	*18,93%*	*13,65%*	*13,90%*	*13,79%*	*13,99%*		
totalt för åtgärder för den gemensamma organisationen av marknaden	**milj. euro**	**1 211**	**1 166**	**1 047**	**980**	**917**		
B. Frikopplat direktstöd som skall läggas till i bilaga VII								
maximalt bidrag	euro/hektar			350	350	350		
kumulerad beräknad areal	hektar			60 000	110 000	150 000		
delsumma årliga budgetkostnader	**milj. euro**			**21**	**38,5**	**52,5**		
Totalt för de åtgärder som finansieras inom ramen för jordbrukspolitikens första pelare	**milj. euro**	**1 211**	**1 166**	**1 068**	**1 019**	**969**		
C. Överföring till landsbygdsutveckling i vinproducerande regioner	**milj. euro**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**		
TOTALT (A+B+C)	**milj. euro**	**1 311**	**1 316**	**1 318**	**1 319**	**1 319**		
D. Information (ändring av rådets förordning (EG) nr 2826/2000)	milj. euro	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**		

De nationella åtgärderna kommer att uppgå till 857 miljoner euro för B2014 och 850 miljoner euro för B2015 och följande år.
Det frikopplade direktstödet kommer att uppgå till 63 miljoner euro för B2014 och 70 miljoner euro för B2015 och följande år.
Överföringen till landsbygdsutveckling kommer att uppgå till 400 miljoner euro för B2014 och följande år.

Beloppen för 2014 och därefter är vägledande och kan ändras genom beslut rörande den nya finansiella programplaneringen efter 2013. Vissa juridiska skyldigheter som innefattar utgifter och som fastställts före den tidpunkten måste respekteras.